

ΚΕΡΑΣΣΟΒΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κ. ΦΛΩΡΗ 3-5, 113 62 ΑΘΗΝΑ ● ΤΗΛ. - FAX: 210 - 88.27.296

ΤΕΥΧΟΣ 94 ● ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2005



ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ:
Ο ΕΠΙΤΆΦΙΟΣ ΛΟΥΛΟΥΔΟΣΤΟΛΙΣΜΈΝΟΣ!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣΕΛ. 3	Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣΣΕΛ. 19
ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣΣΕΛ. 5	ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ: ΔΕΡΜΑΤΟΑΠΟΞΕΣΗΣΕΛ. 20
ΣΤΟΝ ΑΠΟΗΧΟ ΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΣΣΕΛ. 6	ΑΝΤΙΟ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝΣΕΛ. 22 & 26
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΦΡΑΓΙΔΑΣΕΛ. 7	Η ΠΕΤΡΙΝΗ ΠΕΛΕΚΗΤΗ ΚΑΜΑΡΑΣΕΛ. 24
ΚΙΡΑΣΟΒΙΤΕΣ ΣΤΟ ΝΤΟΛΟ-ΒΥΘΟ ΚΟΖΑΝΗΣ ..ΣΕΛ. 10	ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗΣΕΛ. 27
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΙΝΔΟ ..ΣΕΛ. 12	ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑΣΕΛ. 28
ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΤΗΤΑΣΣΕΛ. 14	ΚΙ ΟΜΩΣ ΕΓΙΝΑΝΣΕΛ. 29
ΕΚΔΟΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΣΣΕΛ. 15	Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ (6-4-1941)ΣΕΛ. 30
«Η ΠΟΛΙΣ ΕΑΛΩ»ΣΕΛ. 16	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣΣΕΛ. 31
ΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑΣΕΛ. 18	ΚΙΡΑΣΟΒΙΤΕΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣΣΕΛ. 31

«ΚΕΡΑΣΟΒΟ»

Ιδιοκτησία - Έκδοση: Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κονίτσης Ιωαννίνων
Υπεύθυνος: **Ο εκάστοτε Πρόεδρος της Αδελφότητας**
Συντάκτης: **Τάκης Σαμαράς**, τηλ.: 210 - 77.70.556

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος:.....:	Βασίλης Γκούτσιος	.. .τηλ.: 210 - 22.21.814
Αντιπρόεδρος:.....:	Γιώργος Παπανικολάου..	τηλ.: 210 - 80.64.197
Γραμματέας:.....:	Κώστας Παπανικολάου	.. .τηλ.: 210 - 80.51.696
Ταμίας:.....:	Αποστόλης Γαλάνης	.. .τηλ.: 210 - 80.21.837
Έφορος:.....:	Γιώργος Παναγιώτου	.. .τηλ.: 210 - 61.41.634
Υπεύθ. Πολιτιστικών:..:	Ανέστης Κοταδήμος	.. .τηλ.: 210 - 24.80.234
Υπεύθ. Τύπου:.....:	Γιάννης Στρατσίανης	.. .τηλ.: 210 - 24.30.933

Θερμή παράκληση σε όσους μας στέλνουν εργασίες για δημοσίευση, τα κείμενα να είναι δακτυλογραφημένα ή με καθαρό γραφικό χαρακτήρα και μόνο από τη μία πλευρά της κόλλας. Γραπτά δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται.

Ανώνυμες επιστολές και κείμενα δεν δημοσιεύονται.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας ή της Σύνταξης.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΥΡΩ 10 - ΔΟΛ. ΗΠΑ 25 - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ 30 - ΜΑΡΚΑ 35
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ: Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κονίτσης
Κ. Φλώρη 3 - 5, 113 62 Αθήνα, τηλ. / fax: 210 88.27.296

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: Ηπειρωτικές Εκδόσεις «Πέτρα»
Οικονόμου 32, 106 83 Αθήνα, τηλ.: 210 - 82.33.830 - Fax: 210 - 82.38.468

ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΟΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ**

Συμπατριώτες, -ισσες,

σύμφωνα με το Καταστατικό της Αδελφότητάς μας (άρθρο 21), σας προσκαλούμε σε **Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση στις 7 Αυγούστου 2005, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.00 π.μ. στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας, με τα εξής θέματα:**

1. Διοικητικός Απολογισμός.
2. Οικονομικός Απολογισμός.
3. Ανάγνωση Έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
4. Τοποθετήσεις Μελών - Προτάσεις.
5. Έγκριση Απολογισμών.
6. Εκλογή Εφορευτικής Επιτροπής.
7. Διενέργεια εκλογής νέου Διοικητικού Συμβουλίου - Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Σε περίπτωση **μη απαρτίας**, η Τακτική Εκλογοαπολογιστική Γενική Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί την επόμενη Κυριακή, **14 Αυγούστου 2005**, την ίδια ώρα, στον ίδιο χώρο και με τα ίδια θέματα.

Αθήνα, Ιούνιος 2005

Για το Δ.Σ.

Ο Πρόεδρος
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΟΥΤΣΙΟΣ

Ο Γραμματέας
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ

Τα Δ.Σ. των Αδελφοτήτων Κιάτου, Ιωαννίνων και του Συνεταιρισμού Κοινής Χορτονομής από το χωριό, απευθύνουν από κοινού και εύχονται σε όλους τους ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ - ΤΙΣΣΕΣ

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ & ΚΑΛΑ ΑΝΤΑΜΩΜΑΤΑ!

**ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ!
ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΟΠΙΤΕΣ ΜΑΣ!
ΜΑΣ ΧΑΡΙΖΟΥΝ ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΟΜΟΡΦΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!
ΒΡΕΘΕΙΤΕ ΣΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ 15ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ!**

Τράπεζα Αίματος

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας αρχίζει προσπάθειες επαναλειτουργίας της Τράπεζας Αίματος.

Θερμά παρακαλεί όλα τα ικανά μέλη της Αδελφότητάς μας που μπορούν να δώσουν λίγο αίμα, να δηλώσουν συμμετοχή, ώστε να ξαναλειτουργήσει και πάλι η Τράπεζά μας.

Να μην ξεχνούμε το σύνθημα: «Λίγο αίμα σώζει μια ζωή συγχωριανού μας».

Ενημερώστε την Αδελφότητα προηγουμένως.



**ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ**

Μην ξεχνάτε να στείλετε τη συνδρομή σας: σ' αυτή στηρίζεται και η Αδελφότητά μας. Περιμένουμε συνεργασίες για το περιοδικό μας, όλοι μπορείτε να γράψετε κάτι, ειδικά δε από τους νέους και τις νέες, επιστήμονες και φοιτητές.

Το χορευτικό μας σάς περιμένει!

Η Αδελφότητά μας διατηρεί παραδοσιακό Χορευτικό Όμιλο από παιδιά, νέους και νέες.

Γράψτε και στείλτε τα παιδιά σας. Είναι μεγάλη τιμή και καμάρι για το χωριό μας. Πληροφορίες στη χοροδιδασκάλισσα κα Βασιλική Τέλλη - Κοντοζήση. Τηλ.: 210 - 86.20.682.



ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ!

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, που οι Άγιες μέρες του Πάχα ήταν όψιμες, (1 Μάη) έφεραν στο χωριό μας πολλούς Κερασοβίτες-τίσσεσ-πουλα, αλλά και φίλους και γνωστούς, όλοι αυτοί απόδημοι της Ηπειρωτικής γης. Τις άγιες μέρες των Θείων Παθών του Κυρίου μας (αγρυπνίες τις λέγαμε τα παλιά, καλά χρόνια), αλλά και κατά τη Θεία Λειτουργία της Αναστάσεως του Κυρίου μας, γέμισε η ωραιότατη ενοριακή μας εκκλησία από τους χωριανούς μας, μικρούς και μεγάλους, γέροντες και γερόντισσες. Το χωριό μας έσφυζε από ζωή, κίνηση, χαμόγελα, «καλώσορίσματα» και αναστάσιμες ευχές.

Οι νέοι και οι νέες μας, ομορφονιοί-νιές, πρωτοστάτησαν στα εκκλησιαστικά δρώμενα. Βοήθησαν πάρα πολύ σε όλες τις εκδηλώσεις, με συνέπεια και υπευθυνότητα. Όλους τους καμαρώναμε και «ζηλεύαμε» τα νιάτα τους· τους καλούμε όμως να συνεχίσουν με ζήλο και αγάπη, τον εθελοντισμό, την προσφορά στο χωριό μας, να πάρουν στα χέρια τους «τις τύχες» τού χωριού μας. Η νεολαία μας σήμερα πρωτοστατεί στα γράμματα, στις τέχνες, στις επιχειρήσεις, στον πολιτισμό, αλλά και στον αθλητισμό.

Τους νέους του χωριού μας δεν τους χωρίζει τίποτε, δεν τους αγγίζουν οι διαφορές του παρελθόντος, είτε αυτές ήταν πολιτικές, οικογενειακές, συντροφικές κ.λπ. Πρέπει εμείς οι μεγαλύτεροι, και το κάνουμε, να τους προτρύνουμε και να τους βοηθήσουμε να καταλάβουν ότι «τοις πονηροίς ουκ έστιν άρχειν» (δεν μπορούν να κυβερνούν οι κακοί, την κοινωνία, είτε αυτή είναι κράτος ή ένα μικρό χωριό). Γνωμικό του αρχαίου σοφού Πιπτακού (652-569 π.Χ.).

Ο πανέμορφος Επιτάφιος ήταν δημιούργημα πανάξιων χεριών γυναικών του χωριού μας. Η περιφορά του ήταν όμως υπόθεση νέων συγχωριανών μας, όπως γίνεται κάθε χρόνο. Η τελετή της Ανάστασης καλή, ωραία, με θεία κατάνυξη και ευλάβεια μεγάλη. Ο παπα-Σπύρος, όπως πάντα, ακούραστος και ενημερωμένος για τους αφιχθέντες απόδημους χωριανούς μας, χαρά του να βλέπει να γεμίζει με εκκλησίασμα η μεγάλη μας εκκλησία.

Συμπέρασμα: Ο δημόσιος έπαινος είναι η μεγαλύτερη ΗΘΙΚΗ ικανοποίηση για όλους εκείνους που με τον εθελοντισμό τους προσφέρουν στις κοινές υποθέσεις. Το περιοδικό μας, το Δ.Σ. και η Σύνταξη αυτού, πάντοτε ευχαριστούν δημόσια και με παρρησία τούς προσφέροντες εθελοντισμό, χάριν του κοινού συμφερόντος του χωριού μας. Μπορούν να γίνουν



Πάσχα 2003. Χορός στην πλατεία του χωριού μας.

ακόμη περισσότερα, να ξεπεραστεί η μιζέρια, η κουτοπονηριά. «Εν τη ενώσει η ισχύς», για το καλό του τόπου, του χωριού μας.

Και του χρόνου με υγεία και προκοπή!

Ένας απόδημος

Στον απόηχο της Πασχαλιάς

Το Πάσχα, ως γνωστόν, έρχεται από τον βαρύ χειμώνα και φέτος μάλιστα την πρώτη Μαΐου, τον Μάιο με τα λουλούδια και τις χαρές - τραγούδια. Γίνεται η Ανάσταση του Κυρίου μας στην ανθισμένη φύση, δηλαδή δύο Αναστάσεις. Το χαρμόσυνο μήνυμα της Ανάστασης του Χριστού μας, της φύσης, του εαυτού μας, παντού απλωμένο. Με τις γλυκές φωνές των πουλιών, με το πράσινο χαλί που απλώνεται στους κάμπους και στις πλαγιές και με τις κουτσουπιές ολανθισμένες.

Με νοσταλγία σκεπτόμουν όλα αυτά, το τριήμερο από Πέμπτη της Διακαινησίμου - Κυριακή του Θωμά που επισκεφτήκαμε με τον γιο μου Αντρέα το πατρικό μας σπίτι στο χωριό. Ήταν μια φευγάλεα επίσκεψη. Ένα τριήμερο αναψυχής, αγαλλίασης και ανανέωσης, σωματικά και ψυχικά.

Εμείς περάσαμε το τριήμερο αυτό στον απόηχο της Πασχαλιάς, αλλά χαρήκαμε πολύ τις Θείες Λειτουργίες τού, πάντα ακούραστου λειτουργού του Υψίστου μας, παπα-Σπύρου, στα εξωκκλήσια της Αγίας Παρασκευής, της Ζωοδόχου Πηγής και της Αγίας Βαρβάρας.

Άλλοι πιο "τυχεροί" χωριανοί μας, νωρίς - νωρίς είχαν ροβολίσει για τα «άγια - αιματοβαμμένα» χώματα του γενέθλιου τόπου - χωριού μας.

Πρόκειται για μια περίοδο που οι απόδημοι Κιρασοβίτες και οι φίλοι τους επισκέπτες γεμίζουν το χωριό μας, πράγμα που επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο την περίοδο του Πάσχα, ζωντανεύοντας έτσι τα χωριά μας, ιδιαίτερα εφέτος, με-

τά από έναν βαρύ και τραχύ χειμώνα.

Όλοι μας διαπιστώσαμε την κατάσταση του δρόμου από Μπέλες - Αγία Παρασκευή. Η ομαλοποίηση του καιρού αποκάλυψε τις «πληγές» που άφησε πίσω του ο χιονιάς που ταλαιπώρησε τους κατοίκους για πάνω από δύο μήνες, αλλά και τις ζημιές που προκάλεσε σε στέγαστρα, φράχτες, πέργολες και κεραίες της τηλεόρασης. Όλα αυτά πρέπει να αποκατασταθούν. Το ευχόμαστε.

Χαρήκαμε, επίσης, πολύ, όταν διαπιστώσαμε, ότι μετά από 4-5 χρόνια μελετών, σχεδίων και συζητήσεων, άρχισε επί τέλους η υλοποίηση κατασκευής του Υδροηλεκτρικού Σταθμού Κερασόβου, εκεί στην τοποθεσία του Τζερεμέ, ο οποίος θα δώσει «άλλη» πνοή στο χωριό μας. Από

την πρώτη στιγμή είχαμε ταχθεί υπέρ της κατασκευής του, προσβλέποντες στα οφέλη που θα προκύψουν για το χωριό μας.

Είναι μια δικαίωση όλων των φορέων του χωριού μας, Αγροτικού Συνεταιρισμού και Αδελφοτήτων. Ευχή μας, η γρήγορη περάτωση του έργου.

Μέσα στην αβεβαιότητα που μας κατακλύζει συνεχώς, ας αφήσουμε να πλημμυρίσει η καρδιά μας από τη θερμή παρουσία του Αναστηθέντος Χριστού μας. Αν σπάσουμε, σαν αυγό, το ατσάλι του εγώ μας και αγκαλιάσουμε τον διπλανό μας και αδελφωθούμε μαζί του, μπορεί να ελπίζουμε ότι θα βγούμε από το αδιέξοδο της ανθρώπινης υπόστασής μας!

Τ. Α. Σ.



Χριστός Ανέστη με ιστορική σφραγίδα

Γράφει ο Τάκης Σαμαράς

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι αναγνώστες, γιορτάσαμε με λαμπρότητα και χαρά μεγάλη το “Πάσχα των Ελλήνων” με οβελίες, τραγούδια, νταούλια και βιολιά, από άκρη σε άκρη όλης της χώρας μας, βοηθώντας και του καλού καιρού φέτος. Διπλή γιορτή, Πάσχα και Πρωτομαγιά την ίδια ημερομηνία. Γιόρτασε η χριστιανοσύνη, αλλά συνάμα και η εργατιά.

Στο σημερινό μας σημείωμα θα αναφερθούμε, με λίγες γραμμές, στην Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσα από τις ιστορικές πηγές. Οι ιστορικές αυτές πηγές είναι δύο ειδών μαρτυρίες: α) χριστιανικές και β) μη χριστιανικές.

Στις **χριστιανικές μαρτυρίες** έχουμε:

Τον **Απόστολο Παύλο στην προς Κορινθίους επιστολή του** που γράφει “αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, τότε η πίστη μας είναι κενή και χωρίς περιεχόμενο, τότε οι χριστιανοί που πέθαναν έχουν χαθεί...” (Α’ Κορ. ιε’ 12-19), πράγμα που σημαίνει ότι αν ο Χριστός δεν ανέστη η αμαρτία και ο θάνατος δεν έχουν νικηθεί, αλλά τότε γιατί να πιστεύει κανείς στο Χριστό; Η Ανάσταση είναι η βάση του ευαγγελισμού των λαών. Αν δεν υπήρξε, τότε όλη η χριστιανική διδασκαλία στηρίζεται σε μια απάτη και οι πιστοί δεν είναι μέλη του Σώματος του Αναστάντος Χριστού, αλλά ενός κινήματος ή σωματείου που έχει ημερομηνία λήξεως.

Άλλες κύριες πηγές για την Ανάσταση είναι τα **Ευαγγέλια**. Ο Χριστός, κατά

τους Ευαγγελιστές, εμφανίζεται μετά την Ανάστασή Του στις 40 ημέρες μέχρι την Ανάληψή Του:

- Το πρωί της Κυριακής στη Μαρία τη Μαγδαληνή και στις Μυροφόρες γυναίκες, που διαπίστωσαν ότι ο τάφος ήταν κενός.

- Το απόγευμα της Κυριακής στους δύο μαθητές που οδοιπορούσαν προς Εμμαούς.

- Λίγο αργότερα, το ίδιο απόγευμα της Κυριακής, στον Απόστολο Πέτρο (Μάρκ. ιστ’ 14).

- Το βράδυ της Κυριακής στους δέκα μαθητές, έλειπε ο Θωμάς.

- Στους έντεκα μαθητές, παρόντος και του άπιστου Θωμά, μετά από οκτώ ημέρες. Ο “άπιστος” Θωμάς ψηλάφισε τον Χριστό στα σημάδια από τον Σταυρικό του θάνατο.

- Σε επτά Αποστόλους στην όχθη της λίμνης Τιβεριάδος (Ιωαν. κα’ 1-14).

- Στους έντεκα Αποστόλους στο βουνό της Γαλιλαίας, όπου τους παρήγγειλε να πάνε και να κάνουν μαθητές τους όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος (Ματθ. κη’ 16-19).

- Στους έντεκα Αποστόλους στη Βηθανία κατά την Ανάληψή Του.

Στις **μη χριστιανικές μαρτυρίες** έχουμε:

- Η πιο αρχαία από αυτές είναι του Μαρβάβαρ Σαραπίωνος, Σύρου στωϊκού φιλοσόφου σε επιστολή του (73 - 160 μ.Χ.) προς τον γιο του Σαραπίωνα. Η μαρτυρία αυτή είναι σημαντική, γιατί, πέραν του ότι είναι πρώτη, προέρχεται από Σύρο, εθνικό-ειδωλολάτρη στο θρήσκευμα, και η σχετική επιστολή έχει διασωθεί ολόκληρη.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ με ιστορική σφραγίδα

ΣΥΝ'ΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 7

- Ο Τάκιτος, ρωμαίος συγγραφέας, περιγράφοντας την πυρπόληση της Ρώμης από τον Νέρωνα (τον Ιούλιο του 64 μ.Χ.) αναφέρει: *“Ο Νέρωνας υπέβαλε σε έκτακτες τιμωρίες αυτούς που εκαλούντο χριστιανοί και ο λαός μισούσε για τα αισχρά τους έργα. Το όνομά τους το πήραν από τον Χριστό, ο οποίος θανατώθηκε επί της βασιλείας του Τιβέριου και του Επάρχου Ποντίου Πιλάτου...”*.

- Ο Σονετώνιος (75-169 μ.Χ.), ρωμαίος ιστορικός, στην ιστορία του για τη ζωή των δώδεκα πρώτων αυτοκρατόρων της Ρώμης, σε δύο σημεία αναφέρει για το Χριστό και χριστιανούς.

Το πρώτο είναι στην ιστορία του Νέρωνα, όταν σημειώνει ότι υπέστησαν τιμωρίες οι χριστιανοί, άνθρωποι νέας και κακοποιού δεισιδαιμονίας».

Ο Πλίνιος ο νεότερος, ρωμαίος και αυτός σύγχρονος του Τάκιτου, μαρτυρεί και αυτός ότι συνεργάτης του αυτοκράτορα Τραϊανού απεστάλη στη Βηθυνία της Μ. Ασίας για να συγκεντρώσει πληροφορίες

για τη νέα θρησκεία που διαδίδονταν ταχύτατα προς ζημία της ειδωλολατρίας.

- Από τους Ιουδαίους, για τον Χριστό έγραψε ο Φλάβιος Ιώσηπος, ιστορικός, ο οποίος γεννήθηκε στην Ιερουσαλήμ μεταξύ των ετών 37-38, δηλαδή τους πρώτους χρόνους της αυτοκρατορίας του Καλιγούλα που πέθανε μεταξύ των

ετών 94-100. Στο βιβλίο του *“Ιουδαϊκή αρχαιολογία”* αναφέρει για τον Ιησού Χριστό: *“Επί ηγεμονίας Ποντίου Πιλάτου έζησε ο Ιησούς, σοφός άνδρας, που έκανε μαθητές πολλούς Ιουδαίους και πολλούς μεταξύ των Ελλήνων...”*.

- Στο *“Ταλμούδ”*, ιερό βιβλίο των Ιουδαίων, αναφέρεται ότι ο ραβίνος Γαμαλιήλ Β' δικαζόταν προς την αδελφή του για ένα κτήμα που άφησε μετά το θάνατό του ο πατέρας τους ραβίνος Συμεών, υιός του Γαμαλιήλ, που είχε τιμωρηθεί με άλλους ραβίνους, ως συμμετοχος επαναστάσεως. Ο δικαστής επιφυλάχθηκε και την επομένη ημέρα αναφέρθηκε στο στίχο ε'17 εκ του κατά Ματθαίου Ευαγγελίου που είναι γραμμένο στην Εβραϊκή γλώσσα και όπου αναφέρεται ότι ο Ιησούς Χριστός δεν



τους ραβίνους, ως συμμετοχος επαναστάσεως. Ο δικαστής επιφυλάχθηκε και την επομένη ημέρα αναφέρθηκε στο στίχο ε'17 εκ του κατά Ματθαίου Ευαγγελίου που είναι γραμμένο στην Εβραϊκή γλώσσα και όπου αναφέρεται ότι ο Ιησούς Χριστός δεν

ήρθε να καταλύσει το Νόμο, αλλά για να τον συμπληρώσει και επιδίκασε στον Γαμαλήλ όλη την πατρική περιουσία, σύμφωνα με το Νόμο.

- Τέλος, πηγές για την ιστορικότητα του Ιησού Χριστού και για την Ανάστασή Του, συμπληρώνονται από τη "Διδαχή", ελληνικό κείμενο που βρέθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1875, που δίνει οδηγίες για τη ζωή των χριστιανών. Η συγγραφή της προσδιορίζεται στο 95μ.Χ. Την ίδια εποχή θεωρείται ότι γράφτηκε η επιστολή του Κλήμεντος, επισκόπου Ρώμης, προς Κορινθίους.

- Ακόμη υπάρχουν επιστολές του Ιγνατίου, επισκόπου Αντιοχείας, προς τις εκκλησίες, κατά τη μετάβασή του στη Ρώμη, όπου μαρτύρησε το 115 μ.Χ.

- Τέλος, πολύτιμες πληροφορίες υπάρχουν στα κείμενα των Αγίων Ευσεβίου Καισαρείας (πέθανε το 340 μ.Χ.) και Ιερωνύμου που πέθανε το 430 μ.Χ.

Συμπέρασμα: Τον Ιησού Χριστό σήμερα πιστεύουν ως Θεό και τον ακολουθούν περίπου 1,3 δισεκατομμύρια άνθρωποι. Και τον έχουν πιστέψει όλα αυτά τα 2.000 περίπου χρόνια από το θάνατο και την ανάστασή Του πολλοί περισσότεροι.

- Το περιοδικό μας αποτελεί τον συνδετικό κρίκο των απανταχού Κερασοβιτών με το όμορφο χωριό μας.
- Καταγράφει και προβάλλει την ιστορία, την παράδοση και τον πολιτισμό του.
- Ενισχύει την επικοινωνία των όπου γης Κερασοβιτών.
- Κινείται στον παλμό των φορέων του χωριού μας και αναδεικνύει τη δράση τους.
- Με τη ματιά του χθες, με τη συμμετοχή του σήμερα και με την ελπίδα του αύριο.
- «ΚΕΡΑΣΟΒΟ», ο καθρέπτης της περιοχής του Σμόλυγκα.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ: ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ (2)

Και Κιρασοβίτικες Οικογένειες έκτισαν (ίδρυσαν) τον οικισμό ΝΤΟΛΟ - ΒΥΘΟ ΚΟΖΑΝΗΣ

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΤΑΚΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ**

Στο σημερινό μου άρθρο θα υπενθυμίσω και πάλι στους αγαπητούς μου χωριανούς και φίλους του περιοδικού μας, ότι στο τεύχος Νο 91, των μηνών Ιουλίου-Σεπτεμβρίου 2004, έχω γράψει στην ίδια σελίδα το πρώτο (1) Ντοκουμέντο της ιστορικής σειράς που αφορούσε τον Κιρασοβίτη Γιάννη Γούναρη (Ζούκα). Τον κυνηγό του στρατηγού Ομέρ Βριώνη, που έσωσε το Μεσολόγγι κατά την πρώτη πολιορκία του το 1822 και ο οποίος αργότερα έγινε ο "καλόγηρος" της Κλεισούρας Μεσολογγίου, που τραγούδησε ο συμπατριώτης μας ποιητής Κώστας Κρυστάλλης.

Τώρα έχει σειρά το δεύτερο (2) Ντοκουμέντο, το οποίο αφορά την κτήση (ίδρυση) του οικισμού ΝΤΟΛΟ - ΒΥΘΟΥ Πενταλόφου (Ζουμπάνι) Κοζάνης και από Κιρασοβίτικες οικογένειες. Πρώτα-πρώτα όμως πρέπει να ευχαριστήσω τον καλό φίλο - συνεργάτη χωριανό μας Γιώργο Γιάννη Χρήστου Πέτρου, που είναι και αυτός λάτρης του χωριού μας και ο οποίος μου έδωσε τα απαραίτητα ιστορικά στοιχεία για το παρόν άρθρο μου. Πασχίζει και πονάει το ίδιο για το χωριό μας, όπως και ο γράφων. Έχω γράψει στο βιβλίο μου "Κιρασοβο" για τις μεγάλες ανακατάξεις και τις μεταναστεύσεις γενικά των κατοίκων της Ηπείρου, κυρίως της Βορείου Ηπείρου και του χωριού μας, αλλά και των γύρω χωριών της Πίνδου, κατά τους αρχαίους χρόνους, αλλά και μετά την κατάκτηση των μερών αυτών από τους Τούρκους.

Το χωριό μας είχε, κατά το κύριο μέρος, γηγενείς, αυτόχθονες κατοίκους, τους Λύγγους, Τραγασσαίους, Ραχοβίτες, Περαμαχαλιώτες, αλλά και λίγους ξενόφερτους (επήλυδες) από Μωριά, Άγραφα, Τζουμέρκα, Θεσσαλία, Μακεδονία.

Τα μέρη μας ήταν τότε, τα δύσκολα χρόνια της Τούρκι-

ΒΥΘΟΣ ΒΟΪΟΥ
ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΥΘΟΥ ΒΟΪΟΥ

ΕΣΤΑΤΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ
ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΟ
ΥΠΟΓΡΑΨΤΕ ΤΟ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ

Στην σημερινή θέση του Βυθού στα 1550-1600 υπήρχαν 5-6 οικογένειες. Με τον καιρό εγκαταστάθηκαν εδώ και οι διάσπαρτες οικογένειες από τις παρακάτω τοποθεσίες :

"ΧΡΑΠΑ" του Μπίμπου.
"ΚΕΡΑΣΙΑ" του Δουμουσιάρη.
"ΚΟΔΡΑ" του Τζούγκραβου
"ΝΤΙΜΙΛΑΓΚΟ" των Κατσουγιάννη, Παπαγιώτα, Τζαμπίρη, Μπασσιγιάννη.
"ΚΑΝΑΒΙΑ" του Σταμουλά.

Επίσης εδώ εγκαταστάθηκαν και οι οικογένειες από τα παλιохώρια (όταν λέμε παλιохώρια εννοούμε τοποθεσίες, που κάποτε κατοικούνταν, που υπήρχαν κάποια χωριά, τα οποία έσφραξαν από ζωή και καταστράφηκαν από κάποια αιτία. Η αιτία αυτή ήταν η υποδούλωση της χώρας μας στην Τουρκική αυτοκρατορία, όπου επικρατούσε παντού η καταστροφή και η ερήμωση. Η σκλαβιά ήταν σκληρή και ανυπόφορη, οι χριστιανοί βρισκόταν σε διαρκή διωγμό και απωθούνταν από τα πεδινά και εύφορα μέρη προς τα βουνά. Τα βουνά και τ' απρόσιτα μέρη αποτελούσαν το καταφύγιο των Χριστιανικών πληθυσμών, για να αποφύγουν τους εξευτελισμούς. Έτσι έκρυσαν τα χωριά σε χαράδρες σε δασωμένα και κακοτρόχαλα βουνά, εκεί όπου μπορούσαν να νιώσουν ελεύθερο τον εαυτό τους). Αλλά και εκεί δεν έβρισκαν ησυχία από τις Τουρκαρβανίτικες επιδρομές και αουδοσίες.

"ΣΚΙΟΝΤΟΛΟΣ" (Εσκή Ντόλος : Παλιός Ντόλος) ανατολικά του Βυθού υπήρχε αυτό το μικροχώρι, όπου κατοικούσαν 4 - 5 / οικογένειες, με εκκλησία των Ταξαρχών. Αυτές ήταν : Κουβάτη, Πισαϊκό, Τσιούμα και Φίλιου.

"ΦΤΕΡΗ" : Δυτικά του Βυθού στους πρόποδες του προφήτη Ηλία υπήρχε το χωριό "ΦΤΕΡΗ" αγνώστου αριθμού σπιτιών και καταστράφηκε στα 1630 - 40. Εκκλησία είχε των Ταξαρχών, όπου και το νεκροταφείο. Εκεί σήμερα θάβονται ερείπια και το εκκλησάκι των Ταξαρχών. Οι οικογένειες : Γύλα, Καραδήμου, Γκάσταρη, Λύτρα και Νικόδημου εγκαταστάθηκαν στο Βυθό και δημιούργησαν κεντρική συνοικία "Βορρά".

"ΚΑΛΟΓΡΙΤΣΑ" : Ανατολικά του Βυθού υπήρχε το χωριό "ΚΑΛΟΓΡΙΤΣΑ". Είχε 20 σπίτια και εκκλησία Αγίου Γεωργίου, όπου και νεκροταφείο. Οι οικογένειες Αγακίδη-Παπαδόκου, Αγορίτσα, Γεράση, Τσιουλή, εγκαταστάθηκαν στο Βυθό και δημιούργησαν την συνοικία "ΜΑΡΚΑΤΑΔΕΣ". Η οικογένεια Παλιόπου κατέφυγε στον Αυγερινό. Πήγαν οι Τούρκοι και έκαψαν το χωριό στο 1722, τότε που καταστράφηκε και το Παλιόκρυσμι. Η Καλογρίτσα φέρεται γραμμένη στον Κώδικα της Ζάβορδας στην πρώτη γραφή (1534) με ένα βαφτιστικό όνομα, καθώς και δεύτερη (1692) με τέσσερα : "23 Καλογερίτσα 1/4". Ο Μητροπολίτης Σισανίου Νεόφυτος το χωριό το αναφέρει σαν Παλιохώρι στο 1797. Εκεί στο παλιохώρι υπάρχουν ερείπια των σπιτιών και της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου. Με τη διάνοξη αγροτικού δρόμου αποκαλύφθηκαν μαγικρικά σκεύη : κατασάρλες, κακαβούλια, γάστρες, πυροστίες κ.λ.π.

"ΖΑΛΤΣΙ" : Ανατολικά του Βυθού υπήρχε το χωριό "ΖΑΛΤΣΙ" που αριθμούσε γύρω στις 20 οικογένειες. Ενοριακή εκκλησία είχε της Παναγίας όπου και το νεκροταφείο (ανανεωμένη σήμερα). Εδώ αποκαλύφθηκαν κυβωτισήμοι τάφοι. Το Ζάλτσι είχε εξωκκλήσια του Α. Αθανασίου (ανανεωμένο) και του Α. Νικολάου σε ερείπια. Κατά την παράδοση πέρασε από το Ζάλτσι ο Πίγιος των σκλάβων, ο Πατροκοσμάς, στην τρίτη περιόδειά του (1795 - 97). Ο Πατροκοσμάς αφού μίλησε στους Κωνσταντινίτες, στη θέση "Σταυρό", όπου έμνηξε ξύλινα σταυρά και όπου υπάρχει εικονοστάσι του Αγίου, κατηφόρισε για το Ζάλτσι. Για να επισκεφτεί ο Πατροκοσμάς το Ζάλτσι, στα 1775-77, θα πει πως το χωριό υπήρχε και πρέπει να καταστράφηκε στην δεκαετία 1780-90 από τους Αρβανίτες, γιατί ο μητροπολίτης Σισανίου Νεόφυτος στο 1797 το αναφέρει στον κατάλογο των χωριών της επαρχίας του, ως παλιохώρι, μαζί με την Καλογρίτσα : "Κωμόπολις Κωνσταντζικόν". Πλησίον δε τούτου Καλογερίτσα και Ζάλτσι Παλιохώρια. Με την καταστροφή του χωριού μερικοί πήγαν στον Αυγερινό, Μεσολόγγι, Λευκοθέα, μερικοί σε αγνώστο μέρος και στο Βυθό εγκαταστάθηκαν οι οικογένειες : Μαγιάννη, Πλιθίτση Αραγιά, Παπαγιώτα, Τζιμόνη, Τσίτα.

Επίσης στο Βυθό εγκαταστάθηκαν οι οικογένειες :
 Από το Κερασόβο (Αγία Παρασκευή) Κόνιτσας, γύρω στα 1720-1740 : (Κιρασοβίτη, Τσίνα, Μπαρόκα, Δαμαλά - Γεράση, Τέμπερη και δημιούργησαν τη συνοικία "Κερασοβίτες".
 Από το Παλιοκρυσμίνι : Ν. Κριμινιώτη.
 Από την Κυψέλη Καστοριάς : Α. Καλύβα
 Από την Σαμάρια : Αλλά και Σαμαρινιώτη,
 Από τα Χόσια : Χασιώτη.
 Από το Σούλι : Βλαδέ και Μακρή.
 Από την Πρεμετή : Μαρανταίοι.
 Από την Μπριάζα : Τζουτζουκαραίοι.

Στις αρχές του αιώνα μας στο χωριό εγκαταστάθηκε και η οικογένεια Γυφτόκη από τους Φιλιππούς Γρεβενών. Σήμερα ο Βυθός αποτελεί κοινοτικό διαμέρισμα της διευρυμένης κοινότητας Πενταλόφου, η οποία αποτελείται από 260 κατοίκους (στοιχεία απογραφής 1991), οι οποίοι των χειμώνα κατεβαίνουν στους 150 και το καλοκαίρι στους 450. Οι παλιές εγκυκλοπαίδειες αναφέρουν ότι ο πλυσυμμός του Βυθού ανερχόταν σε 800 άτομα.

κης σκλαβιάς, ιδεώδης τόπος για "κρυψώνες" και για δράση των "κλεφτών και αρματολών". Επομένως οι κάτοικοι, μέρος αυτών, μετακινούνταν ανάλογα με την εκάστοτε επικρατούσα κατάσταση. Πότε έφευγαν και πότε έρχονταν, όπως αναφέρει ο Αλεξ. Πάλλης στις "Ηπειρωτικές Μελέτες" του, ότι δηλαδή σπουδαίες "παλίρροιες λαών", συνέβαιναν μεταξύ των περιοχών αυτών.

Τους χρόνους αυτούς εμφανίστηκαν στο χωριό μας πολλές νέες φάρες (σόια) κυρίως από Β. Ήπειρο (Μοσχόπολη), μετά την καταστροφή της από τους Τουρκαλβανούς το 1769.

Ο ΒΥΘΟΣ Βοΐου Κοζάνης, παλιά ΝΤΟΛΟ, κάτω και απέναντι από τον Πεντάλοφο, έχει Πολιτιστικό Σύλλογο, και διαθέτει επίσημη σελίδα ηλεκτρονική. Έτσι από τις σελίδες 1 και 2 της 11 Φεβρουαρίου του 2005, διαβάζουμε και μαθαίνουμε πάρα πολλά ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία για τον οικισμό αυτό που είναι τόσο κοντά μας, σύνορα νομού Ιωαννίνων και Κοζάνης. Ο οικισμός αυτός στα 1550 - 1600 μ.Χ. κατοικούνταν από 5 - 6 οικογένειες. Με τον καιρό εγκαταστάθηκαν εδώ και οι διάσπαρτες οικογένειες από τις τοποθεσίες: "ΧΡΑΠΑ" του Μπίμπου, "ΚΕΡΑΣΙΑ" του Δουμούσιαρη, "ΚΟΔΡΑ" του Τζούγκραβου, "ΝΤΙΜΙΛΑΓΚΟΥ", "ΚΑΝΑΡΙΑ".

Πέραν αυτών των περιοχών, εγκαταστάθηκαν οικογένειες και από άλλα μέρη τριγύρω, όπως π.χ. "ΙΣΚΙΟΝΤΟΛΟΣ", "ΚΑΛΟΓΡΙΤΣΑ", "ΖΑΛΤΣΙ". Η συσπείρωση και η συνένωση αυτών των κατοίκων σε ένα μέρος, ορεινό και δυσπρόσιτο, όπως ο ΝΤΟΛΟΣ, οφείλονταν στην υποδούλωση της χώρας μας στην Οθωμανική - Τουρκική αυτοκρατορία, αφού επικρατούσε παντού η καταστροφή και η ερήμωση. Η σκλαβιά του "Ρωμιού", ήταν σκληρή και ανυπόφορη, αβάσταχτη.

Οι χριστιανοί βρισκόταν σε διαρκή διωγμό και από παντού διώκονταν, απωθούνταν από τα πεδινά και εύφορα μέρη της χώρας προς τα δυσπρόσιτα και κακοτράχαλα βουνά της Πίνδου, που αποτελούσαν τότε καταφύγιο των χριστιανών, αποφεύγοντας έτσι τον εξευτελισμό και τον εκτουρκισμό.

Έτσι έκτισαν και έκρυψαν τα χωριά τους σε χαράδρες, σε δάση, σε κακοκträχαλα μέρη, μακριά από δημόσιους δρόμους, εκεί όπου μπορούσαν να νιώσουν ελεύθερο τον εαυτό τους, σαν τους σταυραετούς του Σμόλυγκα.

Αλλά και εκεί πολλές φορές δεν εύρισκαν την ησυχία τους από τις Τουρκαρβανίτικες συμμορίες που ήταν ασύδοτες, ανεξέλεγκτες. Το χωριό μας έχει υποφέρει τα πάνδεινα από τους Τουρκαλβανούς μπέηδες και αγάδες, ιδίως της Πρεμετής. Στα αίτια αυτά οφείλεται η φυγή από το χωριό μας πολλών οικογενειών Κιρασοβιτών, όπως π.χ. Βαλλάδων, Μπεκαίων, Τσιατσαίων, Κυρατσαίων, Ντουνταίων, Βασαίων, τόσο προς τη Θεσσαλία, Κανάλια, Κουτσούφλανη, Μεσανκιάλα, όσο και στα Γιάννινα και Σούλι, αλλά και στο ΝΤΟΛΟ-ΒΥΘΟ Πεντάλοφου Κοζάνης.

Εδώ στον τελευταίο οικισμό εγκαταστάθηκαν, γύρω στα 1720-1740, οι οικογένειες: Πούλιου, Πλιάτσικα, Κερασοβίτη, Τζίνα, Μητράκα, Δαμαλά, Γεράση, Τζέμαρη, που δημιούργησαν τη συνοικία "Κερασοφτάδες", όπως λέγεται και σήμερα.

Με το νέο τούτο δεύτερο Ντοκουμέντο, μαθαίνουμε και νέα ονόματα παλιών Κιρασοβιτών, που δεν γνωρίζαμε, π.χ. Μητράκα, Δαμαλά, Γεράση, Τζέμαρη, πέραν της κατοίκησης του ΝΤΟΛΟ-ΒΥΘΟΥ Πεντάλοφου Κοζάνης και από κα-

ΒΥΘΟΣ ΒΟΪΟΥ			
ΕΠΙΣΗΜΗ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΥΘΟΥ ΒΟΪΟΥ			
ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΗΝ ΣΕΧΑΣΕΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΒΕΣΕΤΕ ΤΟ 24680			
ΥΠΗΡΕΣΙΑ			
Εκπαιδευτικός Σύλλογος Βυθού		41 376	
Κοινότητα Πεντάλοφου		41 320	
Κοινότητα Πεντάλοφου		41 264	
Παπανδρέας		22 224	
Ιερά Μονή Αγίας Τριάδας		71 004	
Ιατρείο Πεντάλοφου		41 262	
Κέντρο Υγείας Τσατουλίου		31 800-1	
Αστυνομία Νεάπολης		22 100	
Βλάβες ΟΤΕ		121	
Βλάβες ΔΕΗ		22 304	
Ταχυδρομείο		41 491	
ΟΝΟΜΑ			ΟΝΟΜΑ
Αγακίδου Δέσποινα	41 128	Λύχνα Σοφία	41 534
Αγορίτσας Ζώης	41 425	Μαγιάννη Χρυσάνθη	41 118
Αγορίτσας Παύλος	41 372	Μαγιάννης Αριστοτέλης	41 364
Αγορίτσας Πέτρος	41 114	Μαγιάννης Ηλίας	41 591
Αμύραντος Κων/νος	41 338	Μαγιάννης Φώτης	41 117
Αμύραντος Στέλιος	41 367	Μακρή Στεργιανή	41 411
Αραγιάς Γεώργιος	41 573	Μόκκας Παύλος	41 358
Βλιώρας Ιωάννης	41 083	Μπέλτσιος Δημήτριος	41 109
Βυζάκη Φρειδερίκη	41 125	Μπέλτσιος Πέτρος	41 137
Βυζάκης Δημήτριος	41 365	Νικόδημος Ευάγγελος	41 104
Γεωργαννάκης Λάζαρος	41 136	Νικοδήμου Μαίρη	41 084
Γκανά Πανάγιω	41 150	Ντέλλας Χρυσός	41 112
Γκάσταρης Στέργιος	41 450	Παπαγιώτας Στέργιος	41 197
Γκάσταρης Χρυσός	41 133	Παπαγιώτα Χρυσούλα	41 374
Γκατζαβέλης Δημήτριος	41 428	Παπαδόπουλος Βασίλειος	41 126
Γκατζαβέλης Κοσμάς	41 103	Παπαϊωάννου Μιχάλης	41 140
Γκιούρης Βασίλειος	41 141	Παπακώστας Ιωάννης	41 131
Γυφτάκης Ελευθέριος	41 417	Παπασιούμας Ιωάννης	41 400
Γυφτάκης Νικόλαος	41 105	Παπασιούμας Κοσμάς	41 410
Δαμαλάς Ανδρέας	41 529	Πατσιούρας Ανδρέας	41 353
Δημοσάκης Δημήτριος	41 407	Πατσιούρας Βασίλειος	41 352
Ζαφείρης Δημήτριος	41 113	Σαμαρινιώτης Αθανάσιος	41 571
Ζιώγος Δημήτριος	41 373	Σαμαρινιώτης Ιωάννης	41 119
Ζιώγος Κων/νος	41 359	Τσιάνου Αφροδίτη	41 124
Ζιώγος Κων/νος	41 360	Τζέμαρη Σοφία	41 129
Καλύβος Σωτήριος	41 510	Τζέμαρης Ιωάννης	41 404
Καμπερογιάννης Βασίλειος	41 138	Τζαμπίρης Ανδρέας	41 121
Καμπερογιάννης Βασίλειος-Ταβέρνα	41 583	Τζαμπίρης Αντώνιος	41 282
Καμπερογιάννης Γεώργιος	41 351	Τζαμπίρης Δημήτριος	41 409
Καμπερογιάννης Ηλίας	41 132	Τζαμπίρης Ιωάννης	41 548
Καμπερογιάννης Οδυσσεύς	41 135	Τζαμπίρης Πέτρος	41 127
Καραγιάννη Όλγα	41 370	Τσιούμα Ζωή	41 361
Κατσαγιάννη Θωμαή	41 110	Τσιούμας Ζήσης	41 378
Κατσαγιάννης Νώντας	41 371	Τσιούγκραβος Δημήτριος	41 218
Κατσαγιάννης Σωτήριος	41 120	Τσακνάκη Δέσποινα	41 377
Κουκουτσιλή Ξανθή	41 517	Τσακνάκη Νικόλαος	41 123
Καραδήμου Κωνσταντίνια	41 101	Τσαμίτης Ιωάννης	41 553
Καραδήμος Αλέκος	41 363	Τσαμίτης Νικόλαος	41 115
Καραδήμος Θωμάς	41 102	Τσαμίτης Χαρίλαος	41 366
Καραδήμος Χαράλαμπος	41 107	Τσιάνου Φωτεινή	41 532
Καραδήμος Χρήστος	41 354	Τσιάνος Δημήτριος	41 142
Καραδήμου Ελένη	41 108	Τσιάνος Παναγιώτης	41 134
Καραθάνου Ευρύκλεια	41 354	Τσιάνος Πέτρος	41 122
Καραμήχου Αγγελική	41 538	Τσιάνος Στέφανος	41 413
Κρημνιώτης Βασίλειος	41 139	Χαλκιά Δημήτρο	41 589
Κρημνιώτης Δημήτριος	41 533	Χαλκιάς Δημήτριος	41 089
Κρημνιώτης Κων/νος	41 355	Χαρίσης Στέφανος	41 368

ταδιωκόμενες Κιρασοβίτικες οικογένειες. Η συγκατοίκηση αυτή με άλλες Μακεδονίτικες οικογένειες έφερε, όπως ήταν φυσικό, και επιμιξίες γάμων Ηπειρωτών-Μακεδόνων, δεσμούς οικογενειακούς, κοινωνικούς, εμπορικούς και επικοινωνιακούς.

Γι' αυτό έχω ξαναγράψει, ότι τα μέρη τα δικά μας με τα μέρη της Δ. Μακεδονίας, που βρίσκονται στα πλευρά της Πίνδου, συνδέονταν από τους αρχαίους χρόνους αναπόσπαστα μεταξύ τους, είχαν και έχουν κοινά συμφέροντα - ενδιαφέροντα.

Από εδώ έγινε γνωστή στους Κιρασοβίτες η τέχνη του πετρά-οικοδόμου. Γι' αυτό και την ενοριακή μας εκκλησία "Κοίμηση της Θεοτόκου", στο μεσοχώρι του χωριού μας, την έκτισαν πετράδες - κτιστάδες από το Ζουμπάνι το 1812, ήταν δηλαδή "συμπέθεροί" μας.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΙΝΔΟ

Στο προηγούμενο τεύχος μας, Νο 93, των μηνών Ιανουα-

ρίου - Μαρτίου 2005, γράψαμε λίγες γραμμές επίτομα, για τη θεσμοθέτηση του μεγαλύτερου Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου, των 2.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, μέσα και η περιοχή του γέρου Σμόλυγκα, που έχει κηρυχθεί προστατευόμενη περιοχή. Στο σημερινό μας σημείωμα θα γράψουμε και άλλες γραμμές για την προστασία του περιβάλλοντος αυτού του πάρκου και για υλοποίηση έργων του προγράμματος "ΘΗΣΕΑΣ", του νέου νόμου για τους Ο.Τ.Α. και Ν.Α.Ι.

Στην πρώτη περίπτωση, όπως διαβάσαμε στον ημερήσιο τύπο των Ιωαννίνων, ο Νομάρχης κ. **Αλέξανδρος Καχριμάνης** είχε πολύ καλή συνεργασία με τον "ΑΡΚΤΟΥΡΟ", οργάνωση προστασίας περιβάλλοντος, εκπροσωπούμενη από τον πρόεδρο αυτής κ. **Ιωάννη Μπουτάρη**, τόσο στο θέμα της αντιμετώπισης του προβλήματος που είχε προκύψει για την προστασία της καφετί αρκούδας από την κατασκευή της Εγνατίας οδού στην περιοχή Παναγιάς (Κουτσούφλιακη) Καλαμπάκας - Γρεβενών, όσο και στη δημιουργία του Πάρκου Βόρειας Πίνδου, που προγράψαμε.

Η Πίνδος είναι ένας οργανισμός ζωντανός, στον οποίο έχουν όλοι θέση και γι' αυτό πρέπει να είναι κοινές οι οποιοσδήποτε προσπάθειες προς διάσωσή της. Ο "ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ" δεν έχει πρόβλημα με τους κυνηγούς, αλλά με τους λαθροκυνηγούς. Όλοι αγαπούμε εξίσου τη φύση και όλοι έχουμε σχέση με το γίνεσθαι για το περιβάλλον και τον πολιτισμό

Για το ζήτημα των λαθροκυνηγών, εμείς οι Κιρασοβίτες έχουμε μεγάλο παράπονο από τις δασικές Υπηρεσίες της περιοχής μας, οι οποίες, κατά κοινή ομολογία, δεν περιπολούν και δεν ελέγχουν τις κυνηγετικές περιοχές μας από αυτούς. Το Φθινόπωρο, στρατιές ολόκληρες από αυτούς, ξημεροβραδιάζουν στα μέρη μας, αλλά κανένας νυχτερινός έλεγχος δεν γίνεται από τα αρμόδια όργανα του Δασαρχείου, ούτε και μπλόκα δεν γίνονται στους δρόμους για έλεγχο, τουλάχιστον κατασταλτικό. Κινούνται ανενόχλητοι. Τουναντίον, στις περιοχές των Γρεβενών, γίνονται αυστηρότατοι έλεγχοι και έχει περιορι-

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΑΚΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

στεί στο ελάχιστο η λαθροκυνηγία. Παράκληση θερμή, το Δασαρχείο της περιοχής μας να δραστηριο-

ποιηθεί περισσότερο. Έχουμε ακούσει ακόμη, ότι και το καλοκαίρι, εκεί ψηλά στα κρέκουρα του Βαθυλάκκου και του Σμόλυγκα (Κλέφτη) λαθροκυνηγούν και σκοτώνουν νεογέννητα αγριοκάτσικα και ζαρκάδια. Έλεος πια! Δεν απόμεινε τίποτε ζωντανό από την πανίδα μας. Ο Σμόλυγκας ερήμωσε.

Τώρα, όσον αφορά τη δεύτερη περίπτωση των έργων προγράμματος "ΘΗΣΕΑΣ", 124 προτάσεις ύψους 16 εκατομ. ευρώ έχουν υποβάλει 25 Ο.Τ.Α. του νομού μας στη φάση της προένταξης. Τα πρώτα έργα και οι πρώτες μελέτες από την περιφέρεια Ηπείρου, μέσα στο πλαίσιο του νέου αναπτυξιακού προγράμματος, έχουν ήδη ξεκινήσει και παίρνουν το δρόμο της υλοποίησής τους. Το νέο αναπτυξιακό πρόγραμμα τοπικής αυτοδιοίκησης "ΘΗΣΕΑΣ" έχει σκοπό να υποστηρίξει τους Ο.Τ.Α. (Δήμους - Κοινότητες), ώστε να πραγματοποιήσουν επενδύσεις τοπικής ανάπτυξης, καθώς και τη βελτίωση υφισταμένων υποδομών και υπηρεσιών στους πολίτες των Δήμων και των Κοινοτήτων. Και εδώ μπαίνει το καυτό ζήτημα του χωριού μας, που έχει προκύψει με την μη "αποδοχή" του νόμου "Καποδίστρια" από την Κοινότητά μας.

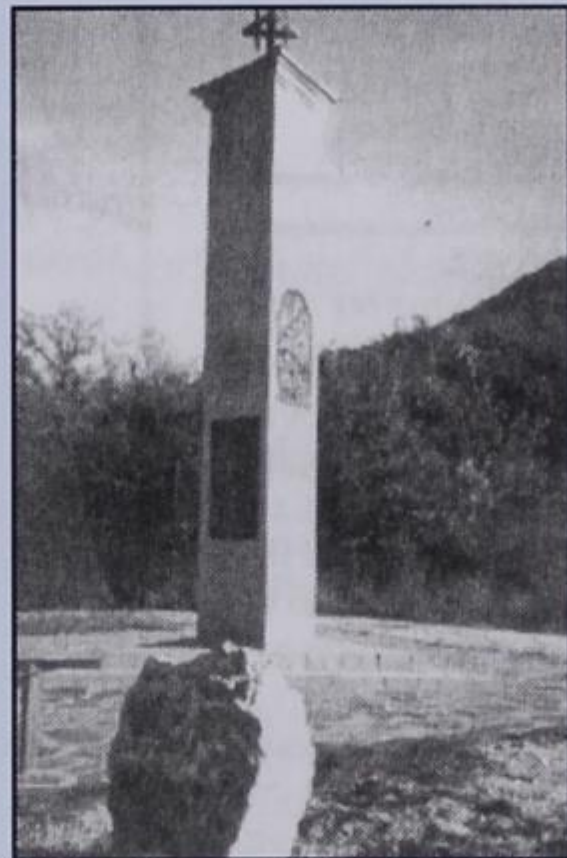
Έχουν παρέλθει ήδη σχεδόν 7 χρόνια (1998-2005) και το καυτό αυτό πρόβλημα του χωριού μας δεν έχει λυθεί ακόμη. Το χωριό παραμένει ακέφαλο, δεν έχει Διοίκηση, εφόσον απείχε από τις εκλογές των Δημαρχιακών, Νομαρχιακών και Κοινοτικών αρχόντων, μη αποδεχόμενο την αναγκαστική - υποχρεωτική συνένωση στο Δήμο Κόνιτσας, που έγινε ακούσια και ετσιθελικά. Στερήθηκε έτσι από το Δήμο Κόνιτσας κάθε οικονομική ενίσχυση και έργων όλα αυτά τα χρόνια. Ούτε ένα ευρώ δεν έχει διατεθεί υπερ αυτού. "ΕΠΤΑ" δεν γνώρισε το Κιράσοβο, δεν θα γνωρίσει ούτε και τώρα με τον "ΘΗΣΕΑ", τον νέο αναπτυξιακό νόμο; Θα πληρώνει εσασί την "ΑΠΟΧΗ" του από τον "Καποδίστρια"; Έφθασε πια ο χρόνος να λυθεί οριστικά αυτό το πρόβλημα, δεν υπάρχει άλλο περιθώριο.

Ζητούμε και απαιτούμε, εδώ και τώρα, λύση δίκαιη στο δίκαιο αίτημά μας.

Η πολιτεία μας αδίκησε, αυτό το γνωρίζουν και το

Παρένθεση:

Ο Δήμος Δελβινακίου κατασκεύασε με δικά του έξοδα, σε περίοπτη και αισθητικώς άρτια θέση, στο χάνι Δελβινακίου (στο μέσον της Ε.Ο. Κακαβιάς - Καλπακίου) περικαλλές Ηρώων, αφιερωμένο στα θύματα του Β' παγκοσμίου πολέμου (Ιταλική εισβολή 1940 - Γερμανική κατοχή - Εθνική Αντίσταση 1941-44). Είναι πασίγνωστο ότι η περιοχή αυτή, αλλά και το χωριό μας, έχουν δώσει πολλά θύματα τότε (βλέπε βιβλίο Δ. Σαμαρά: Μνήμες - Αναμνήσεις από το 1940 και μετά, έκδοση 2005). Ο κατ' έτος εορτασμός στο ιστορικό αυτό μνημείο, ορίστηκε, μετά από ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ., να γίνεται την 9η Μαΐου και τα αποκαλυπτήριά του έγιναν φέτος, πρόσφατα, την Κυριακή 8 Μαΐου 2005 με κάθε λαμπρότητα, ομιλίες, πολυφωνική και τοπική παραδοσιακή μουσική και δεξίωση. Χρέος και καθήκον όλων μας είναι να επισκεφθούμε το μνημείο και να αποτίσουμε φόρο τιμής και ευγνωμοσύνης στα ηρωικά μας παλικάρια (πατέρες, συζύγους, αδέρφια, συγγενείς) που πολέμουσαν τότε τον φασισμό του Μουσολίνι και πολλοί από αυτούς έδωσαν και την πολύτιμη ζωή τους για τη λευτεριά της γλυκιάς μας πατρίδας. Αφού μιλήσαμε για Μνημείο Ηρώων, σας υπενθυμίζω ότι την 25η Μαρτίου του 1932 έγιναν και τα αποκαλυπτήρια του Μνημείου του Άγνωστου Στρατιώτη στην πλατεία Συντάγματος Παλαιών Ανακτόρων. Η αρχιτεκτονική σύνθεση ήταν του Εμμανουήλ Λαζαρίδη, το δε ανάγλυφον εφίλοτεχνήθηκε από τον Κων/νο Δημητριάδη και τον Φωκίωνα Ρως.



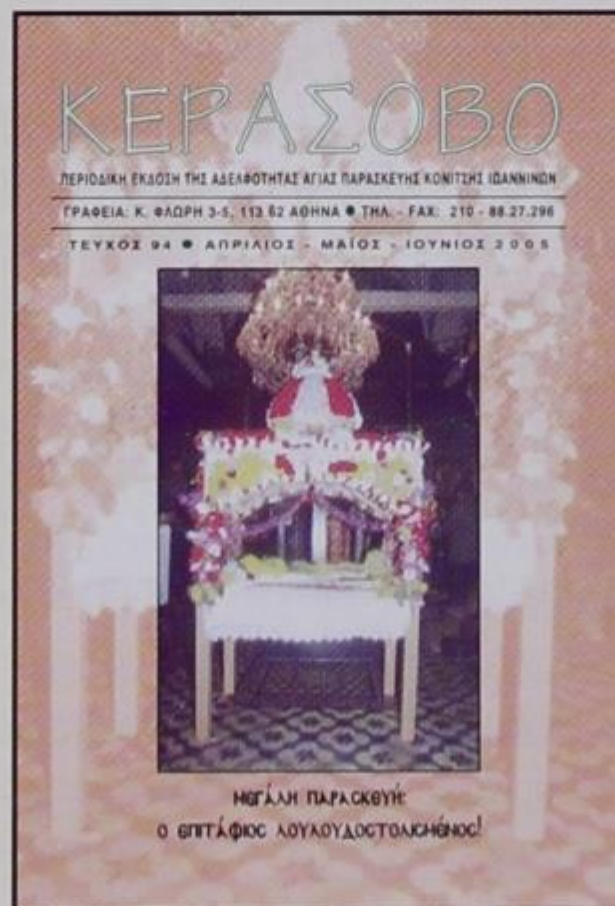
αποδέχονται όλοι οι φορείς του νομού μας, πρέπει όμως να το αποδείξουν και στην πράξη. Καιρός είναι πια να μας δικαιώσουν, ώστε και το χωριό μας, με τους 1.300 ψηφοφόρους του και με τους άλλους 2.500 - 3.000 αποδήμους ψηφοφόρους Κιρασοβίτες

απανταχού της χώρας, να ωφεληθεί. Έστω και αυτή τη φορά, από το πρόγραμμα "ΘΗΣΕΑΣ". Μόνο για θυσίες και υπηρεσίες να προσφέρει, το έρημο Κιράσοβο, στην πατρίδα μας, μόνο υποχρεώσεις έχει, δικαιώματα και ωφέλειες να μην παίρνει; Ίδωμεν!

ΣΕ ΝΕΑ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Το περιοδικό μας, από το προηγούμενο τεύχος, όπως διαπιστώσατε όλοι που το κρατήσατε στα χέρια σας, πέρασε σε νέα εκδοτική προσπάθεια, πιστεύουμε θετική, καθώς, με τη βοήθεια των Ηπειρωτικών Εκδόσεων «Πέτρα», καθιερώσαμε νέα σελιδοποίηση και εκμεταλλευτήκαμε το χρώμα σε περισσότερες σελίδες. Βέβαια, για να γίνει αυτό, ενσωματώσαμε το εξώφυλλο σε ενιαίο σώμα με τις μέσα σελίδες. Έτσι, από τούδε και στο εξής θα έχουμε στα χέρια μας το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ» των 32 σελίδων, με τετράχρωμες τις 16 σελίδες του.

Στηριζόμαστε σε όλους τους Κερασοβίτες για να ενισχύσουμε ακόμη πιο πολύ το περιοδικό μας, το οποίο καταγράφει την ιστορία και τον πολιτισμό του χωριού μας και την προσφορά των φορέων του. Εάν η εκδοτική αυτή αναβάθμιση συνδυαστεί και με την ενίσχυση της ύλης του, τότε θα έχουμε κάνει ένα σημαντικό βήμα στο να γίνει το «ΚΕΡΑΣΟΒΟ» ένα περιοδικό, όχι μόνο χρήσιμο για τους Κερασοβίτες, αλλά και ευρύτερα για όλο τον Ηπειρωτικό χώρο.



Το μεγαλείο της μητρότητας

Τους τελευταίους μήνες, ζήσαμε τον ορμαγδό των εξελίξεων στους χώρους της Εκκλησίας μας και της Δικαιοσύνης. Την 8η Μαρίου γιορτάσαμε παγκοσμίως τη γιορτή που είναι ειδικά αφιερωμένη στη Μητέρα. Δεν δόθηκε, όμως, και η δέουσα προσοχή, πέρασε απαρατήρητη η γιορτή της Υπαπαντής του Χριστού μας, η οποία προσφέρει την αφορμή για ν' αναφερθούμε στο μεγαλείο της Μητρότητας, όπως αυτό το είχαν βιώσει οι Άγιες Μητέρες των Τριών Ιεραρχών, Εμμέλεια, Νόνα και Ανθούσα. Εν περιλήψει έχει ως εξής:

Γράφει η Κατερίνα Δ. Σαμαρά
Φιλολόγος Πανεπιστημίου Αθηνών



πιστή, ισχυρή, υπομονετική, αφιερώθηκε στον ορφανό γιο της, χωρίς να γνωρίζει ότι στη θερμή αγκαλιά της τρέφει τον γίγαντα της πίστης και της θεολογίας.

Τι μας μιλούν σήμερα; Οι τρεις αυτές Θεοκίνητες γυναίκες - μητέρες μάς μιλούν, ίσως σήμερα περισσότερο από άλλη φορά, ότι το έργο της μητρότητας είναι δύσκολο, κυρίως όταν τα παιδιά βρίσκονται στην κρίσιμη εφηβική ηλικία, καθώς οι πειρασμοί που δέχονται εί-

ναι ποικίλοι και καθώς αντιμετωπίζουν την αμαρτία με αφάνταστη προκλητικότητα. Μας διδάσκουν ότι, σ' αυτήν ιδιαιτέρως τη συγκυρία, η παρουσία και η συνδρομή της μάνας καθίσταται απαραίτητη και αναντικατάστατη.

Μόνο αυτή, με τη σοφία του πνεύματος, ξέρει να περιμένει, να υπομένει, ν' αγαπάει, να καλύπτει και να συγχωρεί, μόνο αυτή μπορεί να βοηθήσει το παιδί να κατασταλάξει, να ωριμάσει, να ξεφύγει τις διάφορες κακοτοπιές. Αλλά για να το μεταφέρει αυτό χρειάζεται, απαιτείται, δύναμη θέλησης και ψυχής, γνώση, υπομονή, κατανόηση και κυρίως πίστη στο Θεό μας.

Οι Άγιες αυτές μητέρες ήταν παράδειγμα πολυτεκνίας που είναι ευλογία Θεού. Οι σημερινές μητέρες τρέμουν στην ιδέα της πολυτεκνίας, γι' αυτό περιορίζονται το πολύ στα δυο παιδιά, ορθώνοντας χίλιες δυο δικαιολογίες για την απόφασή τους.

- Η **Εμμέλεια**, μητέρα του Μ. Βασιλείου, απέκτησε δέκα παιδιά. Υπήρξε έτσι μητέρα πολύτεκνος, καλλιτέχνης αλλά και φιλανθρωποτάτη, όπως τη χαρακτήρισε ο γιος της Μ. Βασίλειος, για την αγάπη της προς τους πτωχούς και τους πάσχοντες.

- Η **Νόνα**, μητέρα του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, ήταν προσευχόμενη και γενναία γυναίκα, όπως έγραψε και εδώ το ίδιο το παιδί της, ο Γρηγόριος. Διά των πολλών και θερμών ευχών της, επετέλεσε θαυμαστά έργα στην πολυκύμαντη ζωή της.

- Τέλος, η τρίτη, η **Ανθούσα**, μητέρα του Ιερού Χρυσόστομου, σε ηλικία μόλις 20 ετών γνώρισε τη χηρεία και φάνηκε

Η όποια μητέρα, αγράμματη ή εγγράμματη, με ευγενή ή ταπεινή καταγωγή, νεότερη ή γεροντότερη, είναι συνεργάτης του Θεού στο μεγαλύτερο μυστήριο τού κόσμου, στο μυστήριο της ζωής.

Είναι ο κυρίαρχος παράγων της οικογενειακής συνοχής, ο κυματοθραύστης των οικογενειακών κρίσεων και προβλημάτων, η απαντοχή του άντρα της, το καταφύγιο και η ασπίδα των παιδιών της.

Και όμως, αυτό το αξιαγάπητο και συμπαθέστατο πλάσμα, στις μέρες μας απογυμνώνεται από τη ζηλευτή ιερότητα με την οποία την προίκισε ο Θεός, καθώς η βασική του ιδιότητα, η μητρότητα, τίθεται σε αμφισβήτηση.

Η μητρότητα, ως μημ ξεγελιόμαστε, βάλλεται σήμερα, όταν γίνεται αντικείμενο πειραματισμών στα επιστημονικά εργαστήρια, τα οποία, προκειμένου να πετύχουν την κύηση, χρησιμοποιούν μεθόδους που δεν συνάδουν με τα φυσικά ανθρώπινα δεδομένα.

Υπό αυτές τις συνθήκες, το συμπαθέστατο πρόσωπο της μητέρας αποσυντίθεται από όλα εκείνα τα στοιχεία που το καθιστούν ιερό, συμπαθές, αγαπητό και σεβαστό.

Διαχρονικό δίδαγμα του χθες, για τις σημερινές μητέρες της εποχής μας, είναι οι τρεις αυτές Άγιες μητέρες της Εκκλησίας μας, **Εμμέλεια**, **Νόνα** και **Ανθούσα**, τις οποίες η Εκκλησία μας της κόσμησε με τη σφραγίδα της Αγιότητας.

Εκδοτικές Κατα- Γραφές

●●● **Ηπειρωτικές Εκδόσεις «Πέτρα»:** Δημητρίου Ανδρ. Σαμαρά «Κιράσοβο (Αγία Παρασκευή) Κόνιτσας - Μνήμες και Διηγήσεις από το χωριό μας, 1940 και μετά», Θεόφιλου Σερβετά «Όψεις του Αρχαίου Κόσμου, τόμος Δ' - Ιέρειες της Αφροδίτης». ●●● **Εκδόσεις «Δωδώνη»** (στη σειρά «Βερενίκη»): Αλέξανδρου Γ. Λαζάνη «Κατσάνικα Ανέκδοτα» και «Αναπολήσεις ήτοι εθιμογραφικά ενθυμήματα από τα Κατσανοχώρια Ιωαννίνων». ●●● **Το Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο για το Μέτσοβο:** «Η Ολοκληρωμένη Ανάπτυξη στις ορεινές περιοχές - Θεωρία και Πράξη». Πορίσματα του 3ου διαπανεπιστημιακού συνεδρίου του Ε.Μ.Π. για το Μέτσοβο, που πραγματοποιήθηκε από το Μετσόβιο Κέντρο Διεπιστημονικής Έρευνας. Επιμέλεια έκδοσης Δημήτρης Δ. Ρόκος, καθηγητής Ε.Μ.Π. ●●● **Πάνος Σημ. Τζιόβας:** «Εκκλησοχώρι (Τσαρκοβίτσα) Ιωαννίνων». Έκδοση του Δήμου Μολοσσών. ●●● **Κώστας Χαριλ. Βάγιας:** «Η Άρτα του πολέμου και της κατοχής», έκδοση του Μουσικοφιλολογικού Συλλόγου «Ο Σκουφάς». ●●● **Λάμπρος Μάλαμας:** «Γνωμικές φωταψίες, κρίσεις - σκέψεις - παρατηρήσεις - πραγματικά μηνύματα». ●●● Κυκλοφορεί το νέο τεύχος (133-134) του περιοδικού «Ελεύθερο Πνεύμα» που εκδίδει ο Λάμπρος Μάλαμας.

«Η Πόλις εάλω»

Με το σημερινό μου σημείωμα, αγαπητοί χωριανοί και φίλοι αναγνώστες, θέλω να σας υπενθυμίσω δύο μεγάλα, αλλά συνάμα τραγικά, συμβάντα στη μακραίωνη Ελληνική και Βυζαντινή ιστορία. Αυτά είναι:

α) Η παρέλευση ήδη 552 ολόκληρων χρόνων από την αποφράδα ημέρα της 29ης Μαΐου του 1453, που η “Πόλις εάλω”, δηλαδή η “Βασιλεύουσα” των πόλεων, η Κωνσταντινούπολη της ένδοξης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, έπεφτε

στα χέρια των άπιστων με όλες τις καταστροφικές συνέπειες που ακολουθούσαν για τον Χριστιανικό πληθυσμό.

β) Πέρασαν όμως και άλλα 800 χρόνια, οκτώ αιώνες, από την πρώτη άλωση της “Βασιλεύουσας” της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας την 12-4-1204 (1204 - 2005) από τους Σταυροφόρους Φράγκους και Ενετούς της IV (Τέταρτης) Σταυροφορίας για απελευθέρωση δήθεν των Αγίων Τόπων της Παλαιστίνης. Αυτήν την πρώτη άλωση του 1204 την ξεχνούμε, ενώ η αλήθεια είναι ότι υπερτερεί της άλωσης της 29ης Μαΐου του 1453, σε καταστροφές και λεηλασίες. Υστερεί μόνο στο χρόνο κατά τον οποίο παρέμεινε η Πόλις υπόδουλος (1204-1261).

Ο μήνας Μάιος μάς υπενθυμίζει τα θλιβερά αυτά γεγονότα της μεγάλης και ένδοξης Βυζαντινής μας Ιστορίας. Γι’ αυτό και αφιερώνεται το σημείωμά μου αυτό στην πρώτη άλωση της Πόλης, γιατί οι Σταυροφόροι Φράγκοι και Ενετοί, σηματοδοτούν με τις ενέργειές τους πόσο ο Ελληνισμός δύναται να βασίζει την ασφάλειά του

Γράφει η Κατερίνα Δ. Σαμαρά
Φιλολόγος Πανεπιστημίου Αθηνών



στη Δύση και τους ξένους, πράγμα που οφείλουμε όλοι μας πάντοτε να ενθυμούμαστε.

Οι Σταυροφορίες, ως γνωστόν, οργανώθηκαν και εξετελέστηκαν από τη Δύση για να απελευθερωθούν οι Άγιοι Τόποι από τους αλλόθρησκους Μωαμεθανούς. Έγιναν πολλές Σταυροφορίες. Η τέταρτη Σταυροφορία οργανώθηκε από τους ηγεμόνες της Δύσης με την ίδια πρόφαση της απελευθέρωσης των Αγίων Τόπων, πλην όμως εξετράπη του σκοπού της και μάλιστα με την προτροπή των Ενετών στράφηκε κατά της Κωνσταντινούπολης επί Αυτοκρατορίας του Μιχαήλ V του ονομαζόμενου Μουρτζούφλη. Μάλιστα οι Φράγκοι και οι Ενετοί είχαν καθορίσει με ακρίβεια και τους ρόλους τους

μετά την κατάληψη της Πόλης. Έτσι επιτροπή, αποτελούμενη από 6 Φράγκους και 6 Ενετούς, θα επέλεγε τον νέο αυτοκράτορα και εφόσον αυτός θα ήταν Φράγκος, που ήταν και το επικρατέστερο, τότε ο Πατριάρχης θα ήταν Ενετός!!! Δίκαιη μοιρασιά!

Ο Αυτοκράτορας θα είχε για τον εαυτό του το μεγάλο αυτοκρατορικό παλάτι και το παλάτι των Βλαχερνών, το 1/4 της Πόλης και την Αυτοκρατορία. Τα υπόλοιπα 3/4 της Πόλης θα μοιράζονταν από μισά στους Ενετούς και στους Σταυροφόρους Ιππότες. Έτσι, λοιπόν, όλα είχαν κανονιστεί προς δόξα του Θεού, του Πάππα και της Αυτοκρατορίας.

Ο Αυτοκράτορας Αλέξιος ο V πολέμησε τους επιτεθέντες σθεναρώς, αλλά η πτώση επήλθε είτε από προδοσία, είτε από τυχαίο γεγονός εσωτερικής πυρκαϊάς, πάντως “η Πόλις εάλω”.

Οι Φράγκοι και οι Ενετοί ξεχύθηκαν στην Πόλη. Οι αρχηγοί των Φράγκων και Ενετών έδωσαν το ελεύθερο στους στρατιώτες τους τις τρεις επόμενες ημέρες να λεηλατήσουν την Πόλη.

Η λεηλασία της Κωνσταντινούπολης δεν έχει το αντίστοιχο στην ιστορία. Η Πόλη για 9 αιώνες είχε γεμίσει με έργα τέχνης και είχαν επιζήσει από την Αρχαία Ελλάδα, αλλά και με αριστουργήματα των δικών της εξόχων καλλιτεχνών.

Οι Ενετοί ήξεραν την αξία τους και άρπαξαν θησαυρούς και τους μετέφεραν για να στολίσουν τις πλατείες τις εκκλησίες και τα παλάτια των πόλεών τους.

Οι Γάλλοι και Φλαμανδοί όμως είχαν κυριευθεί από μανία καταστροφής. Ξεχύθηκαν στους δρόμους και στα σπίτια αρπάζοντας ο,τιδήποτε γυάλιζε και καταστρέφοντας ό,τι δεν μπορούσαν να κουβαλήσουν, σταματώντας μόνο για να σκοτώσουν ή να βιάσουν ή για ν' ανοίξουν κελλάρια και να πιουν.

Δεν γλίτωσαν ούτε μοναστήρια, ούτε εκκλησίες, ούτε βιβλιοθήκες. Στην Αγιά Σοφιά οι μεθυσμένοι στρατιώτες έσχιζαν τις μεταξωτές κουρτίνες και γκρέμιζαν και κομματιαζαν το μεγάλο ασημένιο εικονοστάσιο, ενώ ποδοποτατούσαν ασεβέστατα (χριστιανοί όντες) άγιες εικόνες και ιερά βιβλία.

Πληγωμένες γυναίκες και παιδιά κείτονταν ετοιμοθάνατα μέσα στους δρόμους. Ακόμα και Σαρακινοί πειρατές θα είχαν δείξει περισσότερο οίκτο, αναφωνεί ο ιστορικός Νικήτας Χανιώτης. Ο όγκος της λείας ήταν καταπληκτικός. Κανένας δεν μπορούσε να μετρήσει το χρυσάφι και το ασήμι, τα πολύτιμα σκεύη και κοσμήματα, τα χρυσοκέντητα και μεταξωτά υφάσματα. Μπορεί να λεχθεί ότι ποτέ από τότε που δημιουργήθηκε ο κόσμος δεν είχαν παρθεί τόσα πολλά από μια πόλη.

Όλα τα μοιράστηκαν κατά τη συμφωνία τους, 3/8 οι Φράγκοι, 3/8 οι Ενετοί και 2/8 για τον Αυτοκράτορα. Η συμφωνία, συμφωνία!

Η επανάκτηση της Κωνσταντινούπολης από τους Σταυροφόρους, έγινε από τον Αυτοκράτορα Μιχαήλ Η' τον Παλαιολόγο, το 1261 μ.Χ.

Ο αυτοκράτορας αυτός είχε χαρακτηριστεί πέραν του «στρατιώτη», πολύ περισσότερο ως «λαμπρός» ίσως διπλωμάτης στη χιλιόχρο-

νη Βυζαντινή ιστορία, δαιμόνιος, δόλιος, σκληρός, γενναίος.

“Επαιξε” στην κορυφή του συσχετισμού των δυνάμεων στην εποχή του, από τις στήλες του Ηρακλέους (Γιβραλτάρ) και την Αραγωνία μέχρι τη Ρώμη και την Ιερουσαλήμ, κι όμως: Δεν υπήρξε σκυλί στην αυλή του (και στην Αυλή-παλάτι του) που να μην τον δάγκωσε.

Δύο Πατριάρχες τον αφόρισαν, δύο φορές, (Αρσένιος και Ιωσήφ), παρ' ότι τους ανέβασε ο ίδιος στο θρόνο τους, συν έναν ακόμη αφορισμό από τον Πάπα (σε δυο-τρεις δόσεις, ...τρίποντο ο Γαληνότατος).

Βεβαίως ούτε και αυτός δεν έμεινε αργός. Καθαίρεσε τρεις Πατριάρχες, “ξύρισε” τον μισό κλήρο της Βασιλεύουσας και των περιοχών (επίκαιρο των καιρών μας), “έθαψε” οκτώ-εννιά Πάπες, προκάλεσε τη Σύνοδο της Λυών Γαλλίας (που συγκάλεσε ο Πάπας) για την Ένωση των εκκλησιών, κατέσφαξε τους Φράγκους του Καρόλου του Ανδεγαυού στο Ιλλυρικό, τους αποτελείωσε (ως απειλή) με τον ονομαζόμενο “Σικελικό Εσπερινό”, έφερε σε λογαριασμό το Δεσποτάτο της Ηπείρου από τους Σέρβους και Βούλγαρους κι, όμως, ύστερα από μια εκστρατεία κατά των Τούρκων πέθανε στο στρατώνα σε ηλικία 59 ετών.

Ο γιος του Ανδρόνικος δεν είχε πού να τον θάψει, ή μάλλον που να τον παραχώσει - τον αφορισμένο Βασιλιά - “μόνον και μόνον για να προστατέψει τη σορό του από τα άγρια θηρία”.

Μανιασμένη η εκκλησία, λόγω της ενωτικής πολιτικής του Μιχαήλ, ήταν “αποφασισμένη” να του αρνηθεί μια χριστιανική ταφή (πόσο μάλλον αυτοκρατορική) στα παρεκκλήσια του Μεγάλου Παλατιού ή των Βλαχερνών, με τελικό αποτέλεσμα “ο αυτοκράτορας” που είχε ανακαταλάβει την Κωνσταντινούπολη και είχε σώσει την αυτοκρατορία από την εξαφάνιση, ανταμείφθηκε με μια μεταθανάτια εξορία.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΑ ΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

Αγαπητοί χωριανοί, η Σύνταξη του Περιοδικού μας, μέσα στο πλαίσιο της επικοινωνίας με τους χωριανούς μας, καθιέρωσε μία σελίδα με τον ανωτέρω τίτλο. Σ' αυτή τη σελίδα θα δημοσιεύονται, ανάλογα με το μέγεθός τους, 4-5 ή 6 φωτογραφίες. Προσοχή, όμως, φωτογραφίες κυρίως από τα παλιά χρόνια. Αυτό, για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι-νέες του χωριού μας. Καλό θα είναι οι φωτογραφίες αυτές να αναδεικνύουν γεγονότα του χωριού μας, π.χ. πανηγύρια, γάμους, γιορτές, εκδρομές κ.τ.λ. Η αρχή έγινε από το προηγούμενο τεύχος μας. Η Σύνταξη περιμένει φωτογραφίες.



1. Οικογένειες Ρουκά και Γιώργου Γαλάνη, προπολεμικά (1940).

2. Παλιές "δόξες" του χωριού μας. Ο Διευθυντής του Σχολείου Δημήτρης Τσανάδης, μαθητές και άλλες κοπέλες.

3. Ο Διευθυντής του Σχολείου μας Δημήτρης Τσανάδης και σπουδάστριες του Επιμορφωτικού Κέντρου του Σχολείου μας (δεκαετία 1960).

4. Σχολικές επιδείξεις μαθητών τη δεκαετία του 1950 στο χωριό μας.



Οι γέροντες του χωριού μας
τη δεκαετία 1950,
κάθονται στο πεζούλι
της εκκλησίας μας, στο μεσοχώρι.

Η γιορτή της γυναίκας, 8 Μαρτίου

Τα τελευταία χρόνια έχει καθιερωθεί να γιορτάζεται η "Ημέρα της Γυναίκας" στις 8 Μαρτίου. Με την ευκαιρία αυτή του εορτασμού, μου δίνεται και πάλι η ευκαιρία, έχει και άλλοτε γράφει, να γράψω λίγες γραμμούλες για τη θεία αυτή ύπαρξη.

Η ημερομηνία αυτή δίνει αφορμή να γίνονται πολλές εκδηλώσεις σ' όλο τον κόσμο. Στη χώρα μας, ως γνωστόν, υπάρχουν ακόμη κάποιες διαφορές μεταξύ του άντρα και της γυναίκας στην κοινωνία, εργασία, ισότητα κ.α., πλην όμως τα αισθήματα των αντρών απέναντι στις γυναίκες είναι ειλικρινή, αυθόρμητα και γεμάτα από θαυμασμό και μεγάλη αγάπη για τη γυναίκα.

Στο πρώτο φως της ζωής μας, το στοργικό και γλυκό βλέμμα της γυναίκας-μάνας μάς αγκαλιάζει και μας θερμαίνει. Πάνω σ' αυτό στηρίζουμε τα πρώτα ασταθή βήματα της ζωής μας.

Ποιός μπορεί να ξεχάσει ότι η γυναικεία μορφή είναι εκείνη που μας «οπλίζει» από πρωτόγνωρη αγάπη, ότι αυτή γίνεται η ΜΑΝΑ των παιδιών μας και με αυτήν φτάνουμε στο τέρμα της ζωής μας; Είναι το άνθος της ζωής μας, το "λουλούδι", λέει ένας αγαπητός μου πατριώτης, συνάδελφος από το Γοργοπόταμο Κόνιτσας, το "έτερο ήμισύ μας", λέει ο γράφων. Είναι η ίδια η ζωή μας και χθες και σήμερα και για πάντα.

Ο ποιητής την υμνεί ως εξής: "... Μάνα ο νιος, μάνα και ο γέρος, μάνα ακούς σε κάθε μέρος, αχ τι όνομα γλυκό ...".

Ας θυμηθούμε λιγάκι και την ιστορία μας την τρισένδοξη, την τρισχιλιετή. Ο Τρωϊκός πόλεμος δεν έγινε για το χατίρι της ωραιώτατης Σπαρτιάτισσας Ελένης, που τραγούδησε ο τυφλός επικός ραψωδός της Ιωνίας ΟΜΗΡΟΣ, τον 8ο π.Χ. αιώνα και οποίος πόλεμος στοίχισε χιλιάδες νε-

Γράφει ο ΤΑΚΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

κρούς και για τον οποίο χύθηκαν χιλιάδες θάλασσες μελάνης;

Ποιητές, τραγουδιστές, πεζογράφοι, μυθιστοριογράφοι, φιλοσοφοί κ.ά., σε όλες τις εποχές και σε όλους τους καιρούς, έχουν γεμίσει βιβλιοθήκες με τα έργα τους που είναι όλα γύρω από το ατελείωτο θέμα που λέγεται ΓΥΝΑΙΚΑ. Σε όλα τους τα έργα αυτά η γυναίκα πότε υψώνεται στα ουράνια και πότε γκρεμίζεται στα τάρταρα του Άδη. Άλλοτε σαν "λουλούδι" του παραδείσου και άλλοτε σαν αμαρτωλή, πότε φορέας του πνεύματος, πότε φορέας της αμαρτωλής σάρκας, τέλος δε με τη λαμπρή στολή της μητέρας. Αυτό φανερώνει ότι η γυναίκα είναι και θα παραμείνει η πρωταγωνίστρια κάθε γεγονότος στη ζωή.

Είναι λοιπόν, η γυναίκα για όλους τους άντρες, όλων των καιρών και εποχών, σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη μας ένα ΜΥΣΤΗΡΙΟ, δηλαδή πολύπλευρο, πολυσύνθετο, επικίνδυνο πλάσμα; Η γνώμη μου είναι όχι.

Η γυναίκα είναι και παραμένει το ανοιξιάτικο, το μαγιάτικο ευωδιαστό λουλούδι που ομορφαίνει τη ζωή μας. Είναι η ελπίδα, αφού φέρνει στη ζωή ανθρώπους, ύστερα από κόπους και πόνους μεγάλους. Γι' αυτό, λοιπόν, η γυναίκα είναι η γλυκοχαραυγή του πολιτισμού και το μέλλον της ανθρωπότητας.

Ας κλείσουμε το σημείωμά μας αυτό με τα λόγια του ποιητή μας:

Ω μανούλα, με το γέλιο, με τη χάρη,
το καθένα σου παιδί,
της καρδούλας σου βλαστάρι
ταπεινά θα ευχηθεί:
Να μας ζήσεις χρόνια,
χρόνια χίλια να μας ζήσεις χρόνια!

Και του χρόνου!

ΘΕΜΑΤΑ ΥΓΕΙΑΣ

Δερματοαπόξεση

Γράφει ο Dr. **ΚΩΝ. Β. ΝΟΥΤΣΗΣ** ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ
I. FELLOW TULANE UNIVERSITY NEW ORLEANS, LA, USA
ΑΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

ΠΕΡΙΛΗΨΗ. Η δερματοαπόξεση αποτελεί ένα αποτελεσματικό όπλο στο οπλοστάσιο του δερματοχειρουργού από τις αρχές του 20ού αιώνα. Χρησιμοποιείται στη θεραπευτική αντιμετώπιση πολλών δερματοπαθειών και ιδιαίτερα στις ουλές ακμής, τις μετατραυματικές ουλές, τις ρυτίδες και τις βλάβες του προσώπου από τη φωτογήρανση. Η δερματοαπόξεση απαιτεί αρκετές γνώσεις, εμπειρία και επιδεξιότητα. Παρά την εισαγωγή των Laser στη λείανση του δέρματος, η δερματοαπόξεση παρέχει πολύ καλύτερα αποτελέσματα, ιδιαίτερα στις ουλές ακμής.

Το ενδιαφέρον για το ξανάνιωμα του δέρματος αναζωπυρώνεται με την ανακάλυψη κάθε νέας τεχνικής λειάνσεως του δέρματος. Με τον ερχομό της νέας τεχνολογίας υπάρχει πάντα η υπόσχεση για ένα ιδανικό εργαλείο, αξιόπιστο, εύκολο στη χρήση, με ικανότητα για λείανση από τις επιφανειακές μέχρι και τις βαθύτερες στιβάδες του δέρματος, χωρίς να προκαλεί νοσηρότητα ούτε ανεπιθύμητες εκδηλώσεις, και χωρίς να εκθέτει τους ιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό σε κινδύνους.

Μέχρι σήμερα καμία νέα τεχνική δεν επιτυγχάνει ανανέωση του δέρματος, χωρίς προηγουμένως να το τραυματίσει. Ο κοινός παρονομαστής στις διάφορες τεχνικές λειάνσεως του δέρματος είναι το βάθος του τραύματος.

Ο όρος **δερματοαπόξεση** προφανώς περιγράφει τον τραυματισμό του δέρματος στο επίπεδο του χόριου.

Η δερματοαπόξεση θεωρείται μέθοδος "βαθιάς" λειάνσεως του δέρματος με κυμαινόμενο βάθος κατά περίπτωση. Και σήμερα η δερματοαπόξεση αποτελεί το μέτρο, "the gold standard", για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας νεότερων τεχνικών λειάνσεως του δέρματος.

Ο δερματολόγος **Kurtin** στη Ν. Υόρκη στη δεκαετία του '50 χρησιμοποιεί τη wire brush δερματοαπόξεση για την αφαίρεση τατουάζ από χιλιάδες θύματα στρατοπέδων συγκεντρώσεως του Β' Παγκοσμίου πολέμου.

Οι δερματολόγοι **Lowenthal** και **Burks** το 1953 αφαιρούσαν με punches βαθιές ουλές, τοποθετούσαν μικρομοσχεύματα λαμβανόμενα

από την οπισθοωτιαία χώρα και μετά μερικούς μήνες έκαναν δερματοαπόξεση με εξαιρετικά αποτελέσματα.

Στη δεκαετία του '50 αρχίζει η χρησιμοποίηση της **κρυοαναισθησίας** (ψύξη και στερεοποίηση του δέρματος, απαραίτητη για τη δερματοαπόξεση). Οι φθοριωμένοι υδρογονάνθρακες FLURO-ETHYL και FRIGIDERM αποτελούν τα κρυογόνα εκλογής.

Το 1955 δημοσιεύεται το πιο σημαντικό βιβλίο για τη wire brush δερματοαπόξεση, από τον **Burks**, δερματολόγο της Ν. Ορλεάνης, ΗΠΑ.

Η απόξεση του δέρματος μπορεί να γίνει μέχρι το μέσο του δικτυωτού χωρίου. Βαθύτερη απόξεση προκαλεί μόνιμη ουλή. Η επούλωση του τραύματος γίνεται με επιθηλιοποίηση από τα παρακείμενα και υποκείμενα εξανθήματα του δέρματος.

Οι ινοβλάστες παράγουν και αναδιατάσσουν τις δεσμίδες κολλαγόνου στο θηλώδες και δικτυωτό χόριο.

Η δερματοαπόξεση βελτιώνει σημαντικά τις επιφανειακές ουλές του προσώπου, ενώ οι βαθύτερες ουλές χρειάζονται αρχικά punch-elevation, punch-grafting ή αφαίρεση της ουλής και συρραφή πριν τη δερματοαπόξεση.

Η δερματοαπόξεση μέχρι το δικτυωτό χόριο θέτει σε λειτουργία την ανακατασκευή του περιγράμματος των δερματικών βλαβών και προκαλεί σύσφιξη του δέρματος.

Στη βαθιά δερματοαπόξεση απαιτούνται 10-14 ημέρες για ικανοποιητική επανεπιθηλιοποίηση, αλλά με τη χρησιμοποίηση των βιολογικών επιδέσμων η επούλωση επιταχύνεται.

ΔΕΡΜΑΤΟΑΠΟΞΕΣΗ - ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Ενδειξη για δερματοαπόξεση αποτελούν βλάβες και ουλές εντοπιζόμενες στην επιδερμίδα, το θηλώδες μόριο και το ανώτερο τμήμα του δικτυωτού χορίου, που μπορούμε μερικώς ή πλήρως να αφαιρεθούν με χειρουργική λείανση μέχρι το μέσο του δικτυωτού χορίου.

Οι κύριες ενδείξεις είναι:

- ρυτίδες,
- ακτινικές βλάβες προσώπου,
- ουλές από δερματοπάθειες ή τραυματισμό
- μεταφλεγμονώδης υπέρχρωση, μέλασμα,
- τατουάζ (διακοσμητικά, τραυματικά).

Η δερματοαπόξεση χρησιμοποιείται για τη θεραπευτική αντιμετώπιση της φωτογήρανσης, των ακτινικών ρυτίδων. Με χειρουργική λείανση με δερματοαπόξεση αφαιρούνται εύκολα καλοήθεις βλάβες του δέρματος (ρινόφυμα, σμηγματογόνα αδενώματα, επιδερμικοί σπίλοι, συριγγώματα, μικρές κύστες, σμηματορροϊκές υπερκερατώσεις).

Μεταφλεγμονώδης υπέρχρωση - Μέλασμα, μπορούν να βελτιωθούν με τη δερματοαπόξεση σε συνδυασμό με λευκαντικές κρέμες και τρενινοΐνη. Η δερματοαπόξεση αφαιρεί πολλές μελαχρωματικές εστίες. Η επανεπιθηλιοποίηση γίνεται με πιο ομοιόμορφη απόχρωση δέρματος. Πάντα όμως υπάρχει η τάση για υποτροπές.

Αν και τα διακοσμητικά και τραυματικά τατουάζ ολοένα και περισσότερο θεραπεύονται με laser, η δερματοαπόξεση παραμένει αποτελεσματική εναλλακτική θεραπευτική αντιμετώπιση. Η δερματοαπόξεση είναι λιγότερο δαπανηρή, η προκύπτουσα ουλή είναι ασήμαντη και δεν υπάρχει η ανάγκη για Laser με πολλαπλά μήκη κύματος, όταν τα τατουάζ έχουν πολλά χρώματα.

Τραυματικές και χειρουργικές ουλές βελτιώνονται ή εξαφανίζονται μετά από δερματοαπόξεση. Μετά τη δερματοαπόξεση γίνεται αναδιάπλαση του ουλωτικού ιστού και ομαλοποίηση της επιφάνειας.

Υπάρχει «παράθυρο ευκαιρίας» (window of opportunity) μεταξύ 4ης-8ης εβδομάδας μετεγχειρητικά. Η ελαστική δύναμη του επουλωθέντος τραύματος είναι επαρκής, ώστε να μη διασπασθεί από τη δερματοαπόξεση και οι ίνες κολλαγόνου δεν έχουν γίνει ακόμη τόσο άκαμπτες και

μπορούν να ευθυγραμμισθούν εκ νέου.

Ανοσοϊστοχημικές μελέτες έδειξαν θετική ρύθμιση στην έκφραση tenascin στο θηλώδες χόριο και μετα-βολή στην έκφραση integrin στην ακανθωτή στιβάδα της επιδερμίδας. Οι παρατηρήσεις αυτές αποτελούν ένδειξη ότι η δερματοαπόξεση βελτιώνει τις ουλές, τροποποιώντας την έκφραση εέω κυττάρων μορίων της αρχικής ουλής και επηρεάζοντας την αλληλεπίδραση των επιθηλιακών κυττάρων και αναδιοργανώνοντας τον υποκείμενο συνδετικό ιστό.⁸

ΔΕΡΜΑΤΟΑΠΟΞΕΣΗ - ΕΠΙΠΛΟΚΕΣ

- Λοιμώδεις (ιογενείς, βακτηριακές, candida),
- επίμονο ερύθημα, - πρόκληση ουλών, - υποχρωμία, υπερχρωμία.

**ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ (SEQUELAE)
ΤΗΣ ΔΕΡΜΑΤΟΑΠΟΞΕΣΗΣ**

- οίδημα, - πόνος, - κνησμός, - πετέχειες,
- έξαρση ακμής, - κέγχρια, - ερύθημα,
- διαταραχές χρωστικής.

Οι συνέπειες αναμένονται φυσιολογικές, αλλά συμβαίνουν σε ποικίλη έκταση από ασθενή σε ασθενή.

Οι επιπλοκές είναι σπάνιες. Προβλέπονται, αλλά δεν αναμένονται να συμβούν. Οι ασθενείς θα πρέπει να πληροφορηθούν ότι τα επακόλουθα και οι επιπλοκές της δερματοαπόξεσης μπορούν να αντιμετωπισθούν και ο ιατρός είναι προετοιμασμένος, αν χρειασθεί.

Η χειρότερη των επιπλοκών είναι η πρόκληση ουλών. Ο ασθενής αναρρωνύει πλήρως σε 30 ημέρες. Αν και κάποιο ερύθημα μπορεί να υπάρχει, περιοχές εξέρυθρες με πάχυνση του δέρματος μας προειδοποιούν για αρχόμενο σχηματισμό ουλών και η άμεση θεραπεία προλαμβάνει το ενδεχόμενο αυτό. Το επίμονο ερύθημα αντιμετωπίζεται με:

- τοπικά σκευάσματα στεροειδών,
- ενδοβλαβικές εγχύσεις στεροειδών, - φύλλα σιλκόνης,
- ειδικό εμποτισμένο με στεροειδή χάρτη (Cordran tape),
- flash-lamp pulsed dye laser.

Συνεχίζεται

Στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν

Στο προηγούμενο τεύχος μας δεν ήταν δυνατόν, λόγω ειδικών συνθηκών να γραφούν και δυο στερνά λόγια και για τους παρακάτω αγαπητούς μας απελθόντες χωριανούς - συγγενείς μας από τον μάταιο αυτό κόσμο. Αυτό γίνεται με το παρόν τεύχος μας.

- Στις 9 Φεβρουαρίου του 2005 πέθανε από ανακοπή καρδιάς η αγαπημένη μου θεία **Χρυσούλα του Κουκούμη**, το γένος Σαμαρά, ετών 74, στο χωριό μας. Αφορμή η ξαφνική πυρκαϊά που πήρε το διπλανό της σπίτι του Παναγή Θ. Κουκούμη και ο τρόμος-φόβος εξάπλωσης της φωτιάς και στο δικό της σπίτι που βρισκόταν εκεί δίπλα. Τα πραγματικά αίτια πρέπει να προϋπήρχαν, όπως και της συγχωρεμένης της μάνας μας Όλγας Ανδ. Σαμαρά, το 1976.

Η αγαπητή μας θεία, γεννήθηκε, μεγάλωσε, ορφάνεψε και παντρεύτηκε, εκεί στο χωριό μας, τον Θανάση Ι. Κουκούμη. Δεν γνώρισε την ξενιτιά καθόλου. Παρέμεινε εκεί για πάντα Κιρασοβίτισσα γνήσια απόγονος του Βάλλα - Παπαγιάννη - Σαμαρά, της ιστορικής οικογένειας του Ριαχόβου.

Ο ξαφνικός θάνατός σου μας έγινε σπαρακτικός αποχωρισμός, κυρίως βεβαίως για τη μονάκριβή σου κόρη Καίτη και απέραντος ο πόνος των εγγονών σου των μικρών. Βουβός, βαρύς και ασήκωτος ο πόνος και του αγαπημένου σου άντρα Θανάση. Ήταν σκληρή η μοίρα που χτύπησε κατάκαρδα την οικογένειά σου, άπονη και ανείπωτη, που ξερίζωσε έτσι όλως ξαφνικά για πάντα την καρδιά της χλιοβασανισμένης μάνας. Και ο ουρανός ακόμη λυπήθηκε και κλαίει.

Είναι αλήθεια ότι τέτοιες συμφορές συγκλονίζουν, στάζουν φαρμάκι στην καρδιά, ανοίγουν αγιάτρευτες πληγές, παγώνουν την ψυχή, στενεύουν το μυαλό και κάνουν τον κόσμο άσχημο και τη ζωή θλιμμέ-

νη. Στους μεγάλους πόνους δεν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς, τα δάκρυα στερεύουν, η γλώσσα κουμπώνεται και η ανάσα κονταίνει. Τα βάσανα δεν μοιράζονται και ο πόνος δεν κομματιάζεται. Μόνο ο θάνατος τα απαλύνει. Τον πόνο της της κόρης, τα δάκρυα της ορφάνιας και την απογοήτευση του συζύγου, καμιά καρδιά δεν μπορεί να τ'αντέξει.

Αγαπημένη μας θεία, η ζωή σου ήταν απλή σαν τη σταγόνα του νερού, ήταν αγνή σαν το χιόνι και καθαρή σαν το κρύσταλλο, με καλοσυνάτη καρδιά και ευγενή ψυχή. Ήσουν φιλόστοργη μητέρα, πιστή και αφοσιωμένη σύζυγος, αγαπητή με όλους, φιλότιμη και πρόσχαρη με τους συγγενείς, κυρίως με τον γράφοντα και τους συγχωριανούς μας.

Εμείς θα σε θυμόμαστε, όσα χρόνια και αν περάσουν, πάντα θα προβάλεις μπροστά μας, στη μνήμη μας, σαν μια από τις πιο γλυκές μορφές της οικογένειας των Σαμαραίων, ιδίως του γράφοντος, γιατί όντας μικρό παιδί, ΕΣΥ και η μακαρίτισσα η άλλη θεία, αδελφή σου, ΣΤΥΛΙΑΝΗ με νανουρίζατε και με χορεύατε στα πανάξια σας χέρια, ήμουν το αγαπημένο σας μικρό ανιψάκι.

Αντίο αγαπημένη μου θεία Χρυσούλα και αν κάποτε η νύχτα έχει ξημέρωμα έλα και στα δικά μου όνειρα για να μου πεις πως με θυμάσαι. Δώσε πολλούς χαιρετισμούς στους αγαπημένους μου γονείς και σε όλους τους συγγενείς και γείτονές μας. Ασφαλώς και εσύ θα είσαι τώρα εκεί μαζί τους. Καλό ταξίδι και αιωνία η μνήμη σου.

- Στις 4 Φεβρουαρίου 2005, πέθανε στην Πτολεμαΐδα Κοζάνης ο **Φώτης Αργ. Γκούτσιος**, συνταξιούχος υπάλληλος της Δ.Ε.Η.

Ο μακαρίτης Φώτης καταγόταν από πολυμελή Κιρασοβίτικη οικογένεια. Γεννήθηκε, έγινε νέο παλικάρι, πλην όμως από μικρός έτυχε μικρής αναπηρίας στο χέρι του. Στον εμφύλιο σπαραγμό, 1946-1949, βρέθηκε στη Ρουμανία, όπως και άλλα παιδιά του χωριού μας, αλλά και της χώρας μας. Εκεί σπούδασε, προς τιμήν του, και αργότερα επανήλθε στη χώρα μας. Εργάστηκε στη ΔΕΗ Κοζάνης, όπου και εγκαταστάθηκε μόνιμα με την οικογένειά του. Το χωριό μας το επισκέπτονταν τακτικά, όπως και το πατρικό του σπίτι.

Έφυγες, αγαπητέ Φώτη, χωρίς να χρεωθείς τη φθορά του χρόνου, αθόρυβα και άφοβα, άφησες όμως ερημιά στις ψυχές των δικών σου ανθρώπων και χωριανών. Ένα μεγάλο σεισμικό ρήγμα. Έτσι είναι, δυστυχώς, η ζωή, πίκρες και φαρμάκια και λίγες οι χαρές, οι απολαύσεις.

Πόσο σκληρή και άπονη είναι η μοίρα του ανθρώπου! Χειρότερη και από δελτίο καιρού. Κοιμάσαι το βράδυ και δεν ξέρεις αν θα ξυπνήσεις το πρωί.

Εκφράζω στη βαρυπενθούσα οικογένεια, που δεν την γνωρίζω, και σε όλους τους θλιμένους συγγενείς τα πιο θερμά συλλυπητήριά μου.

Αιωνία η μνήμη σου.

- Πέθανε στις 25 ή 26 Φεβρουαρίου 2005 στο Κιάτο Κορινθίας, ο **Δημήτρης Γιάννη Νταγκουβάνος**. Τον θάνατό του τον πληροφορήθηκε ο γράφων από την αδελφή του.

Το Δ.Σ. της εκεί Αδελφότητας δεν μας ενημερώνει, εννοώ τη σύνταξη του περιοδικού μας, για τα θέματα που αφορούν τόσο την Αδελφότητα - ανάδελφη

- όσο και για τα κοινωνικά θέματα. Απουσιάζει από τα δρώμενα των Αδελφοτήτων του χωριού μας.

Ο μακαρίτης Δημήτρης γεννήθηκε, μεγάλωσε στο χωριό μας, όπως όλοι οι νέοι τότε του χωριού μας. Νέο παλικάρι επιστρατεύτηκε από τον Δ.Σ.Ε. και μετά τη λήξη του επάρατου εμφύλιου σπαραγμού, 1946-49, βρέθηκε στις ανατολικές χώρες. Επαναπατρίστηκε, όπως και τόσα άλλα παλικάρια του χωριού μας, στην αγαπημένη την πατρίδα Ελλάδα. Δεν εγκαταστάθηκε πλέον στο χωριό μας, αλλά στο νέο τόπο της αποδημίας των Κερασοβιτών-τισσών, στο Κιάτο Κορινθίας, όπου ήδη είχε δημιουργηθεί αξιόλογη αποδημητική Κερασοβίτικη κοινωνία.

Άσκησε επιτυχώς το επάγγελμα του ηλεκτρολόγου. Το χωριό μας δεν το ξέχασε, το επισκέπτονταν τακτικά με τη γυναίκα του και το πατρικό του σπίτι το επισκεύασε, όπου και διέμενε. Τα καλοκαίρια, εκεί στο καφενείο του Κώστα Γκουντούλη τα λέγαμε, πίνοντας το καφεδάκι μας, κάτω από τη βαθύσκια πέργολα.

Το χωριό μας το αγαπούσε, πονούσε γι' αυτό, ήθελε την προκοπή του. Γενικά ήταν άντρας συζητήσιμος, πλούσια καταρτισμένος. Πολύ αγαπητός "σύντροφος" από πάρα πολλούς χωριανούς μας.

Μαζί με τη φιλόπονη γυναίκα του εργάστηκαν σκληρά και πρόκοψαν εκεί στο Κιάτο. Είναι αξιέπαινοι γι' αυτό. Το καλό του όνομα έμεινε. Κοιμήσου εν ειρήνη.

Εκφράζω στη βαρυπενθούσα οικογένειά του και σε όλους τους θλιμένους μακρινούς συγγενείς, τα πιο θερμά συλλυπητήριά μου.

Καλό σου ταξίδι. Αιωνία η μνήμη σου.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΣΤΑ ΜΕΡΗ ΜΑΣ



Η πέτρινη πελεκετή καμάρα του Βουρκοπόταμου

Είναι μερικοί τόποι που μοιάζουν δεμένοι με την ιστορία περισσότερο από άλλους, λες και το πέρασμά τους άφησε ίχνη πιο ανεξίτηλα στο πρόσωπο της φύσης και στην ψυχή του ανθρώπου, στα βουνά και στα λαγκάδια, στα ποτάμια, στις λίμνες, στις βρυσομάνες, στις πηγές και στα τραγούδια. Τα μέρη μας, ο μυθικός Σμόλυγκας, είναι ένας τέτοιος τόπος.

Στην επικράτεια που ορίζουν ο Γράμμος, ο Σμόλυγκας, ο Σαραντάπορος και η κοιλάδα του Σαραντάπορου, απλώνουν το πείσμα για ζωή και το κουράγιο τους τα χωριά μας, ένα σύνολο διάσπαρτων άλλοτε κοινοτήτων, με διακριτή ανάπτυξη, αλλά κοινή ιστορία και πολιτισμό.

Πάνω στα βουνά αυτά τα επιβλητικά και δυσπρόσιτα, που τα στεφανώνουν

κορυφές ψηλές και απότομες, που κρατούσαν τα παλιά χρόνια το χιόνι σχεδόν ολόκληρο το χρόνο, έζησε ένας λαός περήφανων και ελεύθερων ανθρώπων.

Λύγγοι και Τραγασσαίοι, γενιές εσωστρεφείς και σκληροτράχηλες, για να μπορούν να επιβιώσουν σε αυτό το λιπόσαρκο κομμάτι της Ευρώπης και όταν χρειάστηκε και στην ξενιτιά. Ταυτόχρονα όμως και άνθρωποι ευαίσθητοι από την εγγύτητά τους με τη φύση, νομάδες κτηνοτρόφοι, που αγάπησαν τον τόπο και το μόχθο τους, μαστόροι που δούλεψαν την άμορφη πέτρα με αγάπη και με μεράκι και έζησαν τη γενέθλια μοίρα τους με καρτερία, έμποροι που άκουσαν τις γλώσσες που μιλούνταν στη Βλαχία και στις αγορές της Ανατολής.

Σήμερα τα περισσότερα και τον περισσότερο καιρό είναι έρημα. Τούτη όμως

η γη είναι σπαρμένη με μνημεία τής φύσης και της κτίσης του ανθρώπου, όπου αρχαίες μνήμες συνομιλούν με διηγήσεις ξεσηκωμού και ιστορίες αντάρτικες. Δεν “έχει πλέον τόπο” για την αλυσίδα της ζωής, οι κρίκοι έσπασαν, οι συντοπίτες μας “σκορπίσανε σαν του λαγού τα παιδιά”.

Μένει ωστόσο δυνατή η αγάπη για τον γενέθλιο τόπο. Αγάπη που ωθεί τους συμπατριώτες και χωριανούς μας να επιστρέφουν στις γιορτές και στα “ξεκαλοκαιριά”, περήφανοι νοσταλγοί του τόπου της καταγωγής τους.

Είμαστε εμείς οι ίδιοι άνθρωποι, οι απόδημοι, που μοιραζόμαστε μαζί τους την εικόνα των χωριών μας, αυτό το κομμάτι της πατρίδας μας και της μνήμης, κεντημένο με σπαράγματα ιστορίας και παραμυθιού, αρχαία “πατήματα” των αρχαίων εκεί προγόνων μας, της Ερριβιάς τους τόπους.

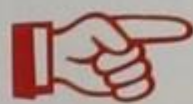
Ένα τέτοιο σπάραγμα και “πάτημα” της ιστορίας και της μνήμης είναι και η

πέτρινη πελεκετή καμάρα, σε ημικύλιο, που αποκάλυψε προ διετίας το ποτάμι (Βουρκοπόταμος), παρακλάδι του Σαραντάπορου, δίπλα στη γέφυρα του “Μπέλεϋ”, στη δεξιά γωνιά της όπως τη διαβαίνουμε προς Επταχώρι - Πεντάλοφο. Όπως βλέπετε και εσείς στις φωτόογραφίες, εδώ και στο οπισθόφυλλο, είναι ένα μικρό μέρος, αρχαίας ρωμαϊκής ή βυζαντινής εποχής, πέτρινης γέφυρας, που ένωνε τις δυο αντίπερες όχθες του Βουρκοπόταμου, που πηγάζει από τον μυθικό Σμόλυγκα.

Η Αρχαιολογική Υπηρεσία της Νομαρχίας Ιωαννίνων, απ’ ό,τι γνωρίζουμε, δεν έχει επιληφθεί ακόμη της εύρεσης αυτής και έτσι δεν γνωρίζουμε περισσότερα για την ηλικία και την ιστορία της. Θέλουμε να ελπίζουμε πως σύντομα θα πιληφθεί του θέματος και θα γίνει ολόκληρη η αποκάλυψη αυτής, αλλά και η προστασία της από πιθανή νέα κάλυψή της από τα χώματα και τα νερά του ποταμού. Είδωμεν και θα επανέλθουμε.



Ενημερώστε μας για κάθε γεγονός που αφορά τη ζωή του χωριού και των συγχωριανών μας.



Οι Κερασοβίτες, -τισσες, περιμένουν απ’ το περιοδικό μας να ενημερωθούν.



Να γίνουμε όλοι ανταποκριτές στο περιοδικό μας.



Ιδιαίτερα περιμένουμε από τους νέους μας τις συνεργασίες τους.



Τα Κερασοβιτόπουλα που σπουδάζουν σε Σχολές ΜΜΕ, μπορούν να δουν το περιοδικό μας ως μια ενισχυτική δραστηριότητα στην επιστήμη τους. Θα βοηθηθούν και θα μας βοηθήσουν.



Να γίνουμε όλοι ανταποκριτές στο περιοδικό μας.

Στερνό αντίο σ' αυτούς που έφυγαν

- Πέθανε την Καθαρή Δευτέρα, 14-3-2005, στην Αθήνα, ο **Δημήτρης (Μήτσιος) Μακρυγιάννης**, ετών 93, πλήρης ημερών. Προ ετών είχε χάσει την αγαπημένη του γυναίκα.

Γεννήθηκε, μεγάλωσε στο χωριό μας, αλλά νέος ξενιτεύτηκε στη Ρουμανία, στη Βλαχία, για μια καλύτερη μοίρα, ζωή. Δεν τον βοήθησε όμως η τύχη του, γιατί με την επικράτηση εκεί του κομμουνισμού το 1946, επέστρεψε και πάλι στο χωριό μας, στην πατρογονική στέγη. Έτυχε "κλήρου" γης, ως πρόσφυγας από τη Ρουμανία, στην περιφέρεια της Άρτας.

Για ένα διάστημα εγκαταστάθηκε εκεί οικογενειακά, με τη γυναίκα και τα παιδιά του. Στη συνέχεια, μιας και γνώριζε από αποδημία, εγκαταστάθηκε μόνιμα εδώ στην Αττική γη, όπου και παντρεύτηκε τα παιδιά του.

Στον γράφοντα μένει η μνήμη ότι ο μακαρίτης Μήτσιος Μακρυγιάννης ήταν πολύ καλός κυνηγός. Και διέθετε πολύ καλή φωνή, μέταλλο πεντακάθαρο, έψελνε και στην εκκλησία μας. Δεν το καλλιέργησε αυτό το θείο τάλαντό του.

Σύζυγος αγαπημένος, πατέρας στοργικός, το καλό του όνομα έμεινε. Πάντα θα προβάλλει στην οθόνη της μνήμης μας, σαν μια από τις πιο γλυκές μορφές του χωριού μας.

Εκφράζω στα παιδιά του και στους λοιπούς θλιμμένους συγγενείς του, τα πιο θερμά μου συλλυπητήρια.

Καλό σου ταξίδι και αιωνία η μνήμη σου.

- Πέθανε στα Γιάννινα, στο γηροκομείο, όπου από χρόνια είχε βρεί απάνεμο λιμάνι και ο **Αχιλλέας Πασιάς**, πλήρης ημερών, ως γεννηθείς το 1907. Ήταν ο πιο ηλικιωμένος του χωριού μας.

Στο χωριό μας γεννήθηκε, εκεί μεγάλωσε, αντρώθηκε και παντρεύτηκε τη συγχωρεμένη Πανάγιω, πολύ θεοσεβούμενη γυναίκα. Απέκτησαν πολύ μεγάλη οικογένεια. Ευτύχησε να χαρεί τα παιδιά του παντρεμένα, με εγγόνια και δισέγγονα. Έζησε και γνώρισε και τους δυο παγκόσμιους πολέμους του αιώνα που μας πέρασε, πρώτο (1914-1918) και δεύτερο (1940-45), πέραν της Μικρασιατικής καταστροφής (1920-1922) και τον επάρατο εμφύλιο (1946-49). Ο μακαρίτης δεν έζησε στην αποδημία. Κερασοβίτης γεννήθηκε, Κερασοβίτης έμεινε μέχρι που πέθανε.

Τεχνίτης πέτρας - οικοδόμος, πολύ καλός, πρωτομάστορας, είχε πολύ καλή φήμη. Υπήρξε αγαπημένος σύζυγος - σύντροφος της γυναίκας του Πανάγιω, αλλά ατύχησε, γιατί την έχασε πρόωρα. Ήταν συνομήλικος και του συγχωρεμένου του πατέρα μας Ανδρέα Γ. Σαμαρά, συμπολεμιστές στον Ελληνοαλβανικό πόλεμο του 1940-41.

Στον γράφοντα είχε μεγάλες συμπάθειες και του διηγόνταν ιστορίες από την πολυκύμαντη Κερασοβίτικη ζωή. Τα αισθήματά μας ήταν αμοιβαία. Μπάριμπα Αχιλλέα θα σε θυμόμαστε πάντα, χαιρετισμούς στον πατέρα μου. Καλό σου ταξίδι, αιωνία σου η μνήμη.

T. A. Σ.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΤΕ ΜΑΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Το ζευγάρι **Γιώργος - Χρύσα Ζήκα** (κόρη Θανάση) **Ξηνταράκη**, απόκτησε το πρώτο παιδί τους, αγοράκι, στις 27 Απριλίου 2005.

Ευχόμαστε να τους ζήσει το νεογέννητο και να χαρούν και σε άλλα!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το ζευγάρι **Λάζαρος - Σοφία Γ. Παπαγεωργίου**, καθηγητής και ερευνήτρια στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, βάπτισε στην εκεί ελληνοορθόδοξη εκκλησία, το πρώτο τους παιδί, που είναι αγόρι. Το όνομα του νεοφώτιστου **Γεώργιος** (του παππού του).

- Το ζευγάρι **Ιωάννης - Νατάσσα Τσούτση**, βάπτισε το κοριτσάκι τους, στις 3 Μαΐου 2005. Το όνομα της νεοφώτιστης, **Μαρία - Λευκοθέα**.

- Το ζευγάρι **Δημήτρης - Ανδρομάχη Σελτσιώτη**, βάπτισε το αγοράκι της, στις 5 Ιουνίου 2005. Το όνομα του νεοφώτιστου **Νικόλαος**.

- Το ζευγάρι **Θωμάς - Χρύσα Πατσάκα** βάπτισε το αγοράκι τους στις 12 Ιουνίου 2005. Το όνομα του νεοφώτιστου **Γεώργιος**.

- Το ζευγάρι **Κώστας - Πόπη Αθ. Νταγκουβάνου** βάπτισε στις 15 Μαΐου 2005 το αγοράκι τους. Το όνομα του νεοφώτιστου **Αθανάσιος** (του παππού του).

Ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσουν και να προκόψουν τα νεοφώτιστα!

ΓΑΜΟΙ

- Ο **Σπύρος Γ. Ζήκας**, Κορωπί Αττικής, πάντρεψε τον γιο του **Γιάννη** με την καλή της καρδιάς του **Βασιλική** στις 22 Μαΐου 2005, στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής Δάσους Χαϊδαρίου. Παραβρέθηκε πλήθος από συγγενείς και φίλους.

- Ο **Χρήστος** και η **Βασιλική (Κούλα) Ράντη-Παππά** (κόρη του μακαρίτη Μήτσιου Νταγκουβάτου, Μουζάκι), πάντρεψαν την κόρη τους **Αγγελική** στις 4 Ιουνίου 2005 στον Ιερό Ναό της Ευαγγελίστριας Καρδίτσας. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου από

συγγενείς και φίλους. Ακολούθησε γαμήλιο γλέντι μέχρι πρωίας.

- Το ζευγάρι **Βασίλης - Μαρία Τσιμπλούλη** (κόρη του μακαρίτη Μήτσιου Νταγκουβάνου Μουζάκι), πάντρεψε την κόρη τους **Στέλλα** στις 11 Ιουνίου 2005 στον Ιερό Ναό Κοίμησης της Θεοτόκου, Βούλα Αττικής. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου από συγγενείς και φίλους. Ακολούθησε γαμήλια δεξίωση σε κλαμπ της περιοχής.

- Το ζευγάρι **Δημήτριος - Φρειδερίκη Σαμαρά**, πάντρεψε τον γιο τους **Ανδρέα** με την καλή της καρδιάς του **Χρυσοβαλάντου (Βάλια) Μαργαρίτη**, στις 19 Ιουνίου 2005, στον Ιερό Ναό Τιμίου Σταυρού Παπάγου. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου, από συγγενείς, συναδέλφους και φίλους. Ακολούθησε γαμήλια δεξίωση και γλέντι σε παραλιακό ξενοδοχείο της Βουλιαγμένης.

- Το ζευγάρι **Χρήστος-Παρασκευή Παπανικολάου**, πάντρεψε τον γιο τους **Κώστα**, Γραμματέα της Αδελφότητάς μας, με την καλή της καρδιάς του **Κατερίνα**, στις 28 Μαΐου 2005 στον Ιερό ναό Αγίας Τριάδας Κηφισιάς. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου από συγγενείς και φίλους. Ακολούθησε γαμήλιο γλέντι σε ξενοδοχείο, με το συγκρότημα των αδελφών Φιλιππίδη.

- Η οικογένεια του **παπα - Σπύρου Γιαντσούλη** (χωριού μας) πάντρεψε τον γιο της **Βασίλη** με την αγαπημένη του **Στέλλα**, στις 29 Μαΐου 2005, στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Διονύσου Αττικής. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου από συγγενείς και φίλους. Το μυστήριο ετέλεσε ο ίδιος ο πατέρας τους, με τη σύμπραξη και άλλων ιερέων.

- Το ζευγάρι **Παναγιώτης - Σταυρούλα Καραμπέτσα**, πάντρεψε τον γιο τους **Απόστολο** με την αγαπημένη του **Σωτηρία**, στις 9-10-2004 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Χαλανδρίου. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου από συγγενείς και φίλους. Ακολούθησε γαμήλιο γλέντι.

Ευχόμαστε σε όλους τους νεόνυμφους, ολόψυχα να ζήσουν και να προκόψουν, με πολλούς απογόνους!

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ!

Ένα τεράστιο εθνικό θέμα, καθώς, ιδιαίτερα για την **Ήπειρο**, αποτελεί ζωτικής σημασίας

Χιλιάδες Κληροδοτήματα (ούτε καν έχει καταγραφεί επισήμως ο ακριβής αριθμός τους) βρίσκονται αυτή τη στιγμή σε ανεξέλεγκτη κατάσταση και μακριά βεβαίως από τη βούληση των διαθετών.

Μιλάμε για δωρεές, σε χρήματα, ακίνητα, μετοχές κ.λπ, τις οποίες γνωστοί εθνικοί ευεργέτες, άλλοι ένθερμοι Ηπειρώτες, σε όλη σχεδόν την Ήπειρο, διέθεσαν με διαθήκες τους για το γενικότερο συμφέρον.

Έχει ειπωθεί και το δημοσιεύσαμε, το δημοσιεύουμε ξανά, για να υπογραμμίσουμε την τεράστια σημασία τους, πως: **«Μόνο από τα Κληροδοτήματα θα μπορούσε να είχε αλλάξει η μοίρα αυτού του τόπου, αλλά και ολόκληρης της Ηπείρου».**

Το θέμα των Κληροδοτημάτων απασχολεί συνεχώς όλους τους Ηπειρωτικούς φορείς, στην Ήπειρο και στην Αποδημία. Δεν υπάρχει **Παγκόσμιο Πανηπειρωτικό Συνέδριο** που να μην έχει ως θέμα συζήτησης τα Ηπειρωτικά Κληροδοτήματα.

Στα Γιάννενα δραστηριοποιείται η **«Επιτροπή Αγώνα για τα Ηπειρωτικά Κληροδοτήματα»**, η οποία μας ενημερώνει συνεχώς για το θέμα.

Ένα θέμα, το οποίο αυτή την περίοδο λαμβάνει ιδιαίτερη σημασία, καθώς **θα έρθει εντός ολίγου στη Βουλή Σχέδιο Νόμου - Κώδικας Εθνικών Κληροδοτημάτων.**

Η Επιτροπή Αγώνα εξέδωσε **έντυπο** με τίτλο **«Εθνικά - Ηπειρωτικά Κληροδοτήματα, Παλαιά Κληροδοτήματα Ιωαννίνων»**, με παράθεση στοιχείων και κυρίως με τις θέσεις της στο θέμα, προς ενημέρωση όλων των Ηπειρωτών.

Ακόμη, με επιστολή της προς τα Μέσα Ενημέρωσης τονίζει:

Από την ανάγνωση αυτού του εντύπου προκύπτει η τραγική κατάσταση στην οποία βρίσκονται τα Εθνικά μας Κληροδοτήματα, εξαιτίας της αδιαφορίας του κράτους και η ανάγκη, όλοι οι Ηπειρώτες, χωρίς εξαίρεση, να αγωνιστούμε για:

Να εφαρμόζονται το Σύνταγμα και οι νόμοι της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας.

Να γίνεται σεβαστή η βούληση των ευεργετών μας

για τη διοίκηση και τη διαχείριση των Κληροδοτημάτων τους, όπως αυτή διατυπώνεται στις συστατικές τους πράξεις.

Να γίνεται συστηματικός οικονομικός και διαχειριστικός έλεγχος και να καταλογίζονται οι ευθύνες που τυχόν αναλογούν στους διαχειριστές των Κληροδοτημάτων.

Πρόκειται για πράγματα αυτονόητα σε μια ευνομούμενη πολιτεία, για τα οποία μας υποχρεώνουν οι μεγάλοι μας ευεργέτες και η ιδιαίτερη πατρίδα μας, η Ήπειρος, η οποία εξακολουθεί να είναι «η πρωτεύουσα της Ευρώπης σε φτώχεια».

Εντός ολίγου η Βουλή των Ελλήνων θα ψηφίσει το Σχέδιο Νόμου - Κώδικα Εθνικών Κληροδοτημάτων. Ο νόμος αυτός ξεκάθαρα πρέπει να προβλέπει τη διοίκηση και τη διαχείριση των Κληροδοτημάτων σύμφωνα με τη βούληση των διαθετών, για όλα τα Κληροδοτήματα και να καταργεί τα αντισυνταγματικά διατάγματα που εκδόθηκαν σε εποχές ανώμαλες γαι την πατρίδα μας και αφορούν, βασικά, τα Παλαιά Κληροδοτήματα των Ιωαννίνων.

Μετά την ψήφιση του Νόμου το Υπουργείο Οικονομικών θα πρέπει να αρχίσει την εκκαθάριση των Κληροδοτημάτων και να ορίσει τις διοικήσεις τους, σύμφωνα με τη βούληση των ευεργετών μας και την επιταγή του Συντάγματος (άρθρο 109, παράγραφ. 3).

Αυτά αναφέρει το κείμενο της Επιτροπής Αγώνα για τα Ηπειρωτικά Κληροδοτήματα, το οποίο υπογράφουν οι: **Σπύρος Εργολάβος** - δημοτικός σύμβουλος Ιωαννίνων, **Γιώργος Παπακώστας** - πρόεδρος του Συνδέσμου Αποφοίτων Ζωσιμαίας Σχολής, **Κωνσταντίνος Καραγιαννίδης** - θεολόγος, πρόεδρος Ηπειρωτικής Ένωσης, **Γιάννης Κωστούλας** - πρόεδρος ΣΕΔΕ Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας και **Ελευθέριος Ζώλας** - δικηγόρος, εκπρόσωπος της Ένωσης Πολιτών Ιωαννίνων.

Το κάλεσμα της Επιτροπής Αγώνα πρέπει να φθάσει σε όλους τους φορείς. Και στην Αποδημία, με την Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία, να δοθεί ενωτικά ο αγώνας για να αντιμετωπιστεί αισίως το θέμα των Κληροδοτημάτων.

(Από την εφημερίδα «ΠΥΡΡΟΣ»)

Κι όμως έγιναν...

Αγαπητοί χωριανοί και φίλοι αναγνώστες του περιοδικού μας, στο σημερινό μας σημείωμα θα ασχοληθούμε με κάτι διαφορετικό, να φύγουμε από τη ρουτίνα των πραγμάτων και να μάθουμε νέα για τα οποία ασχολήθηκαν τόσο οι εφημερίδες, όσο και τα περιοδικά της εποχής μας. Έτσι σταχυολογούμε μερικά από αυτά που κεντρίζουν το ενδιαφέρον μας:

Γράφει η Κατερίνα Δ. Σαμαρά, Φιλολόγος Πανεπιστημίου Αθηνών

Νέα θεωρία για την Ατλαντίδα

Τη μυθική πάλαι ποτέ Ατλαντίδα υποστηρίζει ότι ανακάλυψε ο Αμερικάνος ερευνητής Ρόμπερ Σάρμαστ, ο οποίος μάλιστα την τοποθετεί στη θαλάσσια περιοχή μεταξύ Κύπρου και Συρίας και όχι στα σκοτεινά βάθη του Ατλαντικού, που την ήθελαν μέχρι τώρα οι περισσότερες θεωρίες. Σύμφωνα με τη θεωρία του, ένας κατακλυσμός που σημειώθηκε το 9000 π.Χ. στη λεκάνη της Μεσογείου οδήγησε στην καταβύθιση μιας τετράγωνης εδαφικής μάζας, η οποία πιστεύει πως ήταν η Ατλαντίδα. Όπως ανακοίνωσε ο Αμερικάνος, σε συνέντευξη τύπου στη Λεμεσό της Κύπρου, έχει εντοπίσει σε βάθος 1,5 χιλ. τα απομεινάρια κατασκευών από ανθρώπινο χέρι, τα οποία τον ωθούν να επιχειρήσει στο άμεσο μέλλον μια δεύτερη αποστολή για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων. Μάλιστα υποστηρίζει ότι οδηγήθηκε εκεί από στοιχεία που αποκωδικοποίησε από τους Διαλόγους του Πλάτωνα "Τίμαιος" και "Κριτίας".

Ερευνα σοκ για το κάπνισμα

Το Εθνικό Κέντρο κατά του καπνίσματος της Σιγκαμπούρης αποστέλλει επιστολές σε έξι χιλιάδες γιατρούς και τους προειδοποιεί ότι μία νέα έρευνα αποδεικνύει ότι το κάπνισμα είναι πολύ επικίνδυνο και θανατηφόρο απ' ό,τι πιστεύεται μέχρι σήμερα. Έτσι άρχισε μεγάλη εκστρατεία κατά του καπνίσματος, ύστερα από τα σοκαριστικά αποτελέσματα έρευνας, σύμφωνα με τα οποία το κάπνισμα μπορεί να καταστρέψει κάθε όργανο του σώματος και να προκαλέσει τουλάχιστον ιοτύπους καρκίνου. Σε άρθρο της ιατρικής επιθεώρησης "Us Surgeon" αναφέρεται ότι ο καρκίνος του τραχήλου της μήτρας, των νεφρών, του ήπατος και του στομάχου, είναι μορφές καρκίνων που προκαλούνται από το κάπνισμα.

Με στόχο το ρεκόρ

Ένα επανδρωμένο πειραματικό σκάφος της NASA επιχειρήσε, πρόσφατα, να καταρρίψει για δεύτερη φορά φέτος, το ρεκόρ ταχύτητας για τα αεριωθούμενα. Στην τελευταία δοκιμή του, το ονομαζόμενο X-43A επιτάχυνε κατά 11.200 χιλιόμετρα ανά ώρα (δέκα φορές η ταχύτητα του ήχου). Η πρόσφατη δοκιμή έγινε στην αεροπορική βάση Έντουαρντς στην Καλιφόρνια. Το X-43A έχει μήκος μόλις 3,65 μέτρα και άνοιγμα πτερύγων 1,5 μέτρων.

Η Μάχη των Οχυρών (6-4-1941)

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

ΠΕΡΑΣΑΝ ήδη 64 χρόνια από τη Μάχη των Οχυρών της Μακεδονίας μας, την 6η Απριλίου 1941, όταν η Γερμανία, διά του πρεσβευτού της στην Ελλάδα, πρίγκηπα Έρμπαχ, επέδωσε ανακοίνωση στον τότε πρωθυπουργό της Ελλάδος Αλέξανδρο Κορυζή, που ισοδυναμούσε με τελεσίγραφο παράδοσης της χώρας μας. Η απάντηση του πρωθυπουργού ήταν ένα δεύτερο «ΟΧΙ».

Και τώρα τι θα γίνει; Πώς θα τελειώσει αυτό; Ποιος ξέρει;

Ο μεγάλος Άγγελος Τερζάκης γράφει στο βιβλίο του «Η ΕΠΟΠΟΪΑ ΤΟΥ 1940-41»: «Το θαύμα έμοιαζε χώρος οικείος».

Στο παρόν τεύχος, τιμής ένεκεν, λόγω της επετείου αυτής, θα γραφούν λίγα λόγια για τον πρωταγωνιστή της, τον ΑΓΝΩΣΤΟ για τους πολλούς, **Αλέξανδρο ΚΟΡΥΖΗ**.

Ο Αλέξανδρος Κορυζής υπήρξε διαπρεπής Έλληνας τραπεζικός και πολιτικός. Γεννήθηκε στον Πόρο το 1885. Διορίσθηκε το 1903, σε ηλικία 18 ετών, στην Εθνική Τράπεζα και το 1921 προήχθη σε Διευθυντή.

Το 1928 εξελέγη από τους μετόχους Υποδιοικητής και το 1930 Διοικητής της Εθνικής Τράπεζας. Το 1936, με κυβέρνηση Ιωάννη Μεταξά, διορίσθηκε Υπουργός Πρόνοιας, διατήρησε όμως το αξίωμά του μέχρι την ανάληψη της Διοίκησης της Τραπεζής το 1939.

Μετά από τον θάνατο του Ιωάννη Μεταξά, την 29η Ιανουαρίου 1941, μεσούντος του πολέμου με την Ιταλία, έγινε Πρωθυπουργός, σε κρίσιμες για το Έθνος στιγμές.

Στον Αλέξανδρο Κορυζή επιφύλασσε

η μοίρα ν' αντιτάξει το ΔΕΥΤΕΡΟ «ΟΧΙ» κατά της γερμανικής αυτοκρατορίας του Χίτλερ, την πρωινή ώρα της 6ης Απριλίου του 1941.

Την 18η Απριλίου 1941, ημέρα της Μεγάλης Παρασκευής, μετά από τη συνεδρίαση, υπό την προεδρία του, του Υπουργικού Συμβουλίου και ύστερα από ιδιαίτερη συνομιλία με τον τότε βασιλέα Γεώργιο τον Β', απεχώρησε από το ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία», όπου στεγάζονταν το Πολιτικό του Γραφείο, και μετέβη στην οικία του, όπου και αυτοκτόνησε με το περίστροφό του, με δυο σφαίρες στην κεφαλή του.

Ο Αλέξανδρος Κορυζής διακρίθηκε για την απaráμιλλη εργατικότητα του, την πίστη και την αφοσίωσή του στο καθήκον.

Το μεγαλείο της ψυχής του Αλέξανδρου Κορυζή έγκειται ακριβώς στην τραγική απόφασή του να αυτοκτονήσει, όταν κατέρρευσε το μέτωπο.

Γαλλία, Γιουγκοσλαβία, Πολωνία, Βέλγιο, Ολλανδία, κατελήφθησαν από τον γερμανικό στρατό, δίχως να ευρεθεί ένας πολιτικός ηγέτης να αυτοκτονήσει. Όλοι τους το έβαλαν στα πόδια, δραπέτευσαν, κρύφτηκαν, υπετάγησαν και οι περισσότεροι συνεργάστηκαν με τους Γερμανούς.

Και βρέθηκε πάλι Έλληνας, ο Κορυζής, να δώσει το παράδειγμα της αυτοθυσίας, υπενθυμίζοντας εκείνον τον τελευταίο αυτοκράτορα του Βυζαντίου Κωνσταντίνο Παλαιολόγο τον ΙΑ', «αποθανώμεν μη φειδόμενοι της ζωής ημών».

ΤΑΚΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ & ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

- Βάιλα Κ. Μαριάνθη	15 ευρώ (από παραδρομή προηγούμενου τεύχους)
- Τσούμπανος Μενέλαος	50 δολάρια U.S.A.
- Χρονάς Νικόλαος - Μαρία	40 ευρώ
- Μπλιθικιώτη Σταυρούλα	10 ευρώ
- Παστρουμάς Χριστόφορος	10 ευρώ
- Κουκούμης Κων/νος	100 ευρώ
- Νάκος Φώτιος	50 ευρώ
- Ζούκας Σπύρος	50 ευρώ
- Εξάρχου Κώστας Αρ.	10 ευρώ
- Νάκος Παύλος	20 ευρώ
- Τσιάτσιος Κώστας Ζήση	15 ευρώ
- Κωτούλας Φώτης	20 ευρώ
- Χουσελά Ελένη (Πασιά)	10 ευρώ
- Νταγκουβάνος Γιάννης	10 ΕΥΡΩ
- Τριανταφύλλου Πασχάλης	30 ευρώ
- Χαρισιάδης Ιωάν. Κώστας	20 ευρώ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητάς μας και η Σύntαξη του περιοδικού μας, εκφράζουν και δημόσια τις ευχαριστίες τους προς την ΠΕΠΠΑΣ ΑΓΓ. Α.Ε.Β.Ε.Ε. (Εταιρεία Σκυροδέματος) για την 1.660 ευρώ προσφορά της.

Είθε το παράδειγμά της να το μιμηθούν και άλλοι.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
DEUTSCHES SPRACHINSTITUT
EULENSPIEGEL

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Διεύθυνση: **ΓΚΟΝΤΟΥ ΜΑΡΙΑ**

Πτυχιούχος Γερμανικής Φιλολογίας
 Πανεπιστημίου Αθηνών

Φιλοκτήτου 96 - ΙΛΙΟΝ

Τηλ./Fax: 210 - 26.28.091, 25.86.298

ΝΤΑΚΟΒΑΝΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΤΕΙ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ
Αναλαμβάνω

Φορολογικές Δηλώσεις, Βιβλία Εσόδων - Εξόδων - Α.Π.Δ. (Οικονομικά Ένσημα)
 Τηλ.: 210 - 86.22.211, 6978 - 896.021

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΣΙΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Ελπίδος 7 - Εμπορικό Κέντρο «Ηλιοτρόπιο»
 Δέχεται: 9-12.30 π.μ. & 5.30-9.30 μ.μ
 Τηλ. Ιατρείου: 210 - 60.81.758
 Οικίας: 210 - 60.02.264

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
 ΑΔΕΙΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ - ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
Ι. ΒΙΤΤΩΡΑΤΟΥ - ΣΚΑΛΩΜΕΝΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΝ. ΜΟΥΣΤΑΚΑΤΟΥ 4

ΑΧΑΡΝΑΙ - ΤΗΛ.: 210 - 24.45.870

ΟΙΚΙΑ: ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 17, ΙΛΙΟΝ

ΤΗΛ.: 210 - 26.26.817, 6977 - 234.329

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΝΤΑΓΚΟΥΒΑΝΟΥ

Π Α Ι Δ Ι Α Τ Ρ Ο Σ

Χίου 14 - Περιστέρι, τηλ.: 210 - 57.39.804

Λ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΓΕΝΕΙΑΤΑΚΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
 Παναγή Τσαλδάρη & Ζήνωνος 1 - Περιστέρι
 Τηλ. Ιατρείου: 210 - 57.42.295, 6973 - 029.101

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ - ΘΑ ΣΑΣ ΔΟΥΝ ΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ, ΕΧΕΤΕ ΣΥΜΦΕΡΟΝ - ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ



Η πελεκητή πέτρινη καμάρα που αποκαλύφθηκε πρόσφατα στη γέφυρα του Μπέλεϋ.

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τακ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Άδειας:
3712



ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 3655 ΚΕΜΠΑΘ
ΚΩΔΙΚΟΣ 3586